

EXTRACTE PROGRAMACIÓ DEPARTAMENT D'ESPANYOL LLENGUA ESTRANGERA

DEFINICIÓ DE NIVELL I OBJECTIUS GENERALS DEL NIVELL BÀSIC

DEFINICIÓ DE NIVELL

El nivell bàsic, globalment, té com a finalitat principal capacitar l'alumnat per utilitzar l'idioma de manera suficient, receptiva i productivament, així com per poder intervenir i mediar a un nivell elemental entre els parlants de les diferents llengües. La capacitat de producció inclou tant la forma oral com l'escrita per poder comprendre i produir textos breus que versin sobre aspectes bàsics i concrets de temes generals i situacions de la vida quotidiana i que facin referència a l'àmbit personal i públic. S'hauran de reconèixer i utilitzar els registres formal i informal adaptats a aquest nivell, i es farà servir la llengua estàndard com a mitjà de comunicació en situacions de la vida quotidiana i per cobrir les necessitats més immediates dels usuaris de la llengua.

L'ús de l'idioma en aquest nivell implica també el desenvolupament de l'autonomia gradual de l'alumne en l'aprenentatge.

Cal remarcar la necessitat per part de l'aprenent de l'adquisició progressiva d'un lèxic d'ús freqüent i de les estructures bàsiques adients als textos utilitzats.

OBJECTIUS GENERALS DEL NIVELL BÀSIC

En acabar els dos cursos que integren el nivell bàsic, l'alumnat haurà de ser capaç de:

- a) Comprendre el sentit general, la informació essencial i els detalls rellevants (punts principals) que es troben en textos breus, orals transmesos de viva veu o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, etc.) referits a assumptes de la vida quotidiana, que presentin una estructura senzilla i clara, en un registre neutre formal o informal i que s'articulin a una velocitat natural, però que permeti realitzar la tasca, en condicions acústiques bones i sempre que el missatge no estigui distorsionat.
- b) Produir textos orals, tant en comunicació cara a cara com per telèfon o altres canals, i comunicar-se de forma comprensible.
- c) Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls rellevants que es troben en textos escrits breus.
- d) Escriure textos que, a més de ser coherents, utilitzin adequadament els recursos de cohesió i les convencions elementals d'ortografia i puntuació.

- e) Utilitzar, de manera reflexiva i apropiada al nivell, els elements formals de l'idioma de tipus morfosintàctic, lèxic i fonètic, i entendre la seva importància com instruments eficaços per millorar la comunicació.
- f) Mostrar una actitud oberta i positiva davant una realitat plurilingüe i pluricultural, que fomenti l'enteniment la tolerància i el respecte mutu i que faciliti la mobilitat i la cooperació internacionals.
- g) Conèixer i analitzar les característiques i singularitats pròpies de la societat i la cultura de la llengua estudiada, amb la finalitat de facilitar la competència comunicativa i desenvolupar la consciència intercultural.
- h) Desenvolupar estratègies de treball personal i aprenentatge autònom utilitzant diverses fonts de comunicació i recursos, incloses les tecnologies de la informació i la comunicació, que permetin un aprenentatge al llarg de la vida.
- i) Desenvolupar estratègies de comunicació que facilitin la comprensió, expressió, interacció i mediació, les quals permetin afrontar amb èxit el procés comunicatiu.
- j) Adquirir un repertori lèxic suficient per desenvolupar per dur a terme activitats comunicatives elementals.

OBJECTIUS ESPECÍFICS DEL NIVELL BÁSIC 1

DESTRESES RECEPTIVES: comprensió lectora i comprensió auditiva

Comprensió lectora

- a) Comprendre indicacions bàsiques per omplir fitxes i impresos.
- b) Comprendre informació, instruccions i indicacions bàsiques, breus i usuals que es troben en anuncis públics, rètols i cartells, carrers, botigues, restaurants, mitjans de transport o en altres serveis i llocs públics.
- c) Comprendre notes o missatges senzills i anuncis públics que incloguin formes gramaticals simples i que utilitzin un lèxic d'ús freqüent. La informació, instruccions i indicacions estaran relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.
- d) Comprendre la informació essencial inclosa a la correspondència personal senzilla i que contengui formes gramaticals simples i vocabulari freqüent, com ara faxos, postals, correus electrònics i missatges de textos, entre d'altres. Aquests assumptes tractaran sobre la vida quotidiana.
- e) Comprendre la correspondència formal breu sobre qüestions pràctiques properes a l'experiència de l'alumnat i a la vida quotidiana; com ara la reserva de l'habitació

d'un hotel o la informació sobre un curs d'idiomes a l'estranger, o la concessió d'una beca.

- f) Fer-se una idea clara del contingut general i localitzar informació específica senzilla inclosa en el material informatiu comú i d'ús quotidià, com ara menús, plànols, horaris, directoris, opuscles, guies telefòniques i pàgines *web* que presentin una estructura clara, tractin temes familiars de l'entorn dels aprenents i vagin, preferentment, acompanyats d'il·lustracions o imatges.
- g) Reconèixer el tema i comprendre el sentit general i la informació específica senzilla en articles i reportatges breus, d'estructura simple i clara, que incloguin formes gramaticals senzilles i un repertori lèxic d'ús molt freqüent i que es refereixin a temes habituals.

Comprensió auditiva

- a) Comprendre la informació essencial del que es diu directament en transaccions i gestions bàsiques cara a cara; per exemple: registrar-se en un hotel, fer compres o inscriure's en un curs, sempre que es pugui demanar confirmació del que s'ha dit i es tractin temes de la vida quotidiana.
- b) Comprendre el sentit general i la informació essencial d'allò que es diu en conversacions breus i molt senzilles en les quals l'alumnat participa, sempre que es puguin demanar aclariments o repeticions. L'interlocutor ha de parlar de forma clara i pausada. Aquestes conversacions versaran principalment sobre l'àmbit personal i els assumptes quotidians o d'immediata rellevància pel que fa als interessos de l'alumnat, sempre que es produeixin en condicions acústiques favorables.
- c) Identificar el tema i comprendre la informació específica molt senzilla d'extractes breus de televisió o mitjans audiovisuals, quan els comentaris, tractin sobre temes quotidians i relacionats amb el coneixements que l'alumne té del món, sempre que s'emetin amb claredat, pausadament i no hi hagi distorsions acústiques.

DESTRESES PRODUCTIVES: expressió oral i expressió escrita

Expressió oral

- a) Presentar davant una audiència un comunicat breu, prèviament assajat; per exemple, per presentar-se a si mateix o a uns altres.
- b) Parlar breument d'un mateix i dels aspectes més rellevants de la pròpia experiència, com ara activitats habituals, el que plau o desplaça els que és essencial sobre vivències (experiències) personals i esdeveniments.
- c) Prendre part de manera molt bàsica en transaccions i gestions senzilles relacionades amb temes d'informació personal, nombres, quantitats, preus, dates i horaris, així com en la comunicació essencial sobre bens i serveis quotidians, com ara restaurants o transports, entre d'altres.
- d) Participar en entrevistes, per exemple de treball, i poder respondre a preguntes bàsiques i directes sobre aspectes personals.
- e) Participar en converses breus i molt bàsiques en les quals s'estableix contacte social i s'intercanvia informació, com ara salutacions i comiats; agraïments i

disculpes; invitacions i respostes; demostracions d'interès per l'estat dels altres i altres conversacions sobre aspectes personals, assumptes quotidians o d'immediata necessitat, en les quals s'expressen opinions i sentiments molt senzills, sempre i quan es compti amb la repetició de les produccions orals o la cooperació dels interlocutors. En aquestes situacions s'espera que els alumnes reaccionin de forma adient a les intervencions dels altres.

Expressió Escrita

- a) Escriure notes i anuncis i prendre notes de missatges senzills amb informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.
- b) Escriure correspondència personal simple com ara cartes, faxes o correus electrònics, per mostrar agraïment, disculpar-se o parlar d'un mateix o d'alguna persona de l'entorn familiar, així com parlar de les condicions de vida, del treball, dels amics o de les diversions.
- c) Fer descripcions molt senzilles de persones, vivències personals, plans i projectes o descriure el que ens plau o desplaï.
- d) Escriure correspondència formal molt senzilla i breu per sol·licitar un servei o demanar informació.
- e) Redactar instruccions senzilles referents a aspectes de la vida quotidiana, com ara una recepta o les indicacions necessàries per arribar a un lloc determinat, entre d'altres.
- f) Narrar de forma mot breu i elemental històries imaginades o activitats i experiències personals del passat, utilitzant de manera simple però coherent les formes verbals i els connectors bàsics per articular la narració.
- g) Omplir formularis, qüestionaris o fitxes que requereixin dades personals, com ara informació sobre qualificacions laborals, interessos i coneixements, entre d'altres.

OBJECTIUS ESPECÍFICS DEL NIVELL BÀSIC 2

DESTRESES RECEPTIVES: comprensió lectora i comprensió auditiva

Comprensió lectora

- a) Comprendre informació, instruccions i indicacions bàsiques en rètols, anuncis públics i cartells, que es troben a la via pública, centres comercials, restaurants, mitjans de transport o d'altres serveis o llocs públics.

- b) Comprendre missatges o notes breus que contenen informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.
- c) Comprendre el contingut de la correspondència personal, com ara cartes, correus electrònics i postals que inclouen textos breus i senzills sobre qüestions de la vida quotidiana.
- d) Comprendre el contingut de la correspondència formal breu, que es pot trobar a cartes, correus electrònics o faxos, entre d'altres, i que versin sobre qüestions pràctiques exposades de forma senzilla.
- e) Comprendre informació essencial i localitzar informació específica en fullets il·lustrats o a altres materials informatius d'ús quotidià, com ara prospectes, menús, llistats, formularis, horaris, plans i pàgines *web* d'estructura clara i que utilitzin un llenguatge familiar.
- f) Identificar els punts principals i la informació específica en textos periodístics breus i senzills que descriguin fets o esdeveniments, que incloguin xifres noms i il·lustracions, i que utilitzin principalment vocabulari d'ús freqüent, com ara els resums de notícies, entre d'altres.
- g) Comprendre instruccions sobre aparells d'ús freqüent com ara un telèfon públic un caixer automàtic, etc.
- h) Comprendre amb relativa exactitud un relat o una descripció lineals.

Comprensió auditiva

- a) Identificar i comprendre els punts principals, la informació específica i els detalls rellevants en missatges i anuncis públics breus, clars i senzills que es produeixen de forma pausada i que contenen instruccions, indicacions o altres tipus d'informació.
- b) Comprendre el que es diu en les transaccions i gestions senzilles, sempre que es pugui demanar confirmació, com ara les que tenen lloc a una entitat bancària.
- c) Comprendre la informació essencial i els punts principals d'allò que es diu en les converses on l'aprenent participa, sempre que pugui demanar confirmació del que s'ha dit i que es tractin temes relacionats amb la vida quotidiana i/o els interessos de l'alumnat.
- d) Comprendre el sentit general i la informació específica de converses que tenen lloc en presència de l'alumne produïdes amb claredat i ritme pausat, en les quals l'alumne ha de poder identificar un canvi de tema.
- e) Comprendre el sentit general, els punts principals i la informació específica de missatges enregistrats en un contestador i de programes de televisió, com ara els butlletins meteorològics o informatius, quan els comentaris comptin amb el suport d'imatges i les condicions acústiques no dificultin l'audició.
- f) Copsar la línia argumental i els episodis més importants de relats curts.

- DESTRESES PRODUCTIVES: expressió oral i expressió escrita

Expressió oral

- a) Fer, davant una audiència, anuncis públics i presentacions breus assajades prèviament que versin sobre temes habituals, poder donar explicacions sobre opinions, plans o accions i poder respondre a preguntes breus i senzilles plantejades pels oients.
- b) Narrar històries, experiències o esdeveniments i descriure aspectes quotidians de l'entorn, referits a persones, llocs, experiències de treball o estudi, objectes i possessions, així com activitats habituals, parlar de plans, fer comparances o parlar d'allò que plau o despla, relacionant adequadament els diferents elements.
- c) Saber actuar amb els aspectes més comuns de transaccions i gestions de béns i serveis quotidians, gestions a centres comercials, botigues, entitats bancàries i restaurants, entre d'altres.
- d) Participar de forma senzilla en entrevistes amb objectius diversos, per exemple de treball, i poder donar informació o expressar idees sobre qüestions habituals, sempre que es pugui demanar aclariment o repetició.
- e) Participar en converses en les quals s'estableix contacte social; s'intercanvia informació sobre temes senzills i habituals, com ara el treball o el temps lliure, en les quals es fan oferiments o suggeriments, es donen instruccions, s'expressen sentiments i opinions, es donen consells, s'expressa acord i desacord, sempre que de tant en tant es pugui repetir o es torni a proposar el que s'ha dit.

Expressió escrita

- a) Emplenar formularis, qüestionaris i impresos relacionats amb l'activitat quotidiana dels alumnes.
- b) Escriure notes, anuncis i missatges i prendre notes de missatges senzills en els quals s'inclouen informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.
- c) Escriure correspondència personal simple, com ara per mostrar agraïment, disculpar-se o parlar d'un mateix o d'alguna persona de l'entorn familiar, així com parlar de les condicions de vida, del treball, dels amics o de les diversions.
- d) coherent les formes verbals i els connectors bàsics per articular la narració.

CONTINGUTS DEL NIVELL BÀSIC 2

Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, per aplicar-los a l'ensenyament, haurien d'integrar-se en un tot significatiu a partir dels objectius específics de cadascuna de les activitats de la llengua, de manera que l'alumnat els adquireixi a través de les tasques i activitats que es proposen a l'aula.

Continguts nacionals

Els continguts nacionals són conceptes inherents a la llengua i s'assumeixen en l'ensenyament sense fer-ne esment explícit, ja que són presents en tot procés lingüístic, des de l'expressió o la comprensió de la unitat lingüística més breu fins a la realització de funcions de la llengua necessàries per portar a terme tasques o projectes.

Els següents continguts nacionals són aplicables al Nivell Bàsic:

Entitat

- Expressió de les entitats i referència.

Propietats

- Existència.
- Qualitat: qualitats físiques, valoracions i quantitat.

Relacions

- Espai: ubicació absoluta i relativa en l'espai.
- Temps: situació absoluta i relativa en el temps.
- Estats, activitats, processos, realitzacions: temps, aspecte, modalitat,
- Participants i les seves relacions.
- Relacions lògiques: conjunció, disjunció, oposició, comparança, condició, causa, finalitat, resultat, relacions temporals (anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

Continguts funcionals

Actes assertius: funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió del coneixement; l'opinió, la creença i la conjectura (afirmar, anunciar, assentir, classificar); descriure (educació, treball, persones, caràcter, significat, experiències) accions i projectes referits al moment present, al passat i al futur; dissentir, expressar acord i desacord, expressar desconeixement, expressar una opinió, formular hipòtesis, expressar graus de certesa, identificar-se, informar sobre rutines, hàbits, gustos, plans, decisions; presentar i presentar-se, recordar a algú, rectificar, corregir informació.

Actes compromissius: funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió (expressar la intenció, la decisió o la voluntat de fer o de no fer alguna cosa, convidar, oferir alguna cosa o ajuda, oferir-se a fer alguna cosa).

Actes directius: funcions o actes de parla que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no alguna cosa, tant si això és un acte verbal com una acció d'altra índole (aconsellar, alertar, donar instruccions o permís; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, informació, instruccions, opinió, permís; prohibir o denegar, proposar, permetre, ordenar, sol·licitar, acceptar i rebutjar).

Actes fàctics i solidaris: funcions o actes de parla que es realitzen per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds pel que fa als altres (acceptar o declinar una invitació, ajuda o oferiment, agrair, atreure l'atenció, donar la benvinguda, acomiadar-se, expressar aprovació, felicitar, interessar-se per algú o

alguna cosa, lamentar, demanar i acceptar disculpes, refusar, saludar i respondre a salutacions).

Actes expressius: funcions o actes de parla que expressen actituds i sentiments davant determinades situacions (expressar alegria, felicitat, estima, simpatia, decepció, desinterès, dubte, esperança, preferència, satisfacció, tristesa i molèstia).

Continguts socioculturals

Es tindran en compte les àrees següents de la cultura i societat de la llengua objecte d'estudi.

- a) Vida quotidiana: horaris i hàbits de menjar. Horaris i costums relacionats amb el treball. Activitats d'oci. Festivitats més rellevants.
- b) Relacions personals: introducció a l'estructura social. Relacions familiars, generacionals i professionals. Relacions amb diferents grups socials i entre ells.
- c) Condicions de vida: introducció al món laboral. Cobertura dels drets bàsics de la població.
- d) Valors, creences i actituds: valors i creences fonamentals. Tradicions importants.
- e) Característiques bàsiques del sentit de l'humor. Referents culturals i artístics d'ampli espectre.
- f) Llenguatge corporal: gestos i postures. Proximitat i contacte visual.
- g) Convencions socials: convencions i tabús relatius al comportament. Normes de cortesia.
- h) Comportament ritual: celebracions i cerimònies més rellevants.
- i) Geografia bàsica: països més importants en els quals es parla la llengua i informació sobre les ciutats més significatives. Incidències geogràfiques que afecten la llengua objecte d'estudi (introducció bàsica a les varietats de llengua).

Continguts temàtics

Els següents continguts s'han d'incloure en el nivell bàsic.

Identificació personal: dades personals necessàries per identificar-se i actuar en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes (nom i cognoms, adreça, telèfon, lloc i data de naixement, edat, sexe, estat civil, documentació legal, nacionalitat, idioma, procedència, formació i estudis, professió o ocupació, família, gustos i preferències, aparença física, trets més característics de la personalitat, estat d'ànim, experiències personals).

Habitatge, llar i entorn: l'habitatge (tipus, serveis, habitacions, mobles, roba de casa instal·lacions i útils de la llar, reparacions), ciutat/camp, zona on es viu (el barri, la ciutat, el camp), regió i país.

Activitats de la vida diària: en la casa i en el treball, la rutina diària, professions, treball (característiques, horari i activitat diària, qualificació professional, plans i condicions de treball, obligacions familiars i laborals).

Temps lliure i oci: afeccions, interessos personals, activitats de temps lliure, activitats intel·lectuals i artístiques, esports, festes, la televisió, el cinema, la música, el teatre, els instruments musicals.

Viatges: transport privat i públic, aeroport, estacions de tren, autobús, metro, taxi. Bitllets, preus i horaris. El tràfic. Turisme: camp, platja, muntanya. Vacances: tipus d'allotjament (lloguer, hotel, acampada), documents, equipatge, problemes més comuns.

Relacions humanes i socials: família, amistats, vida social, cites, reunions, invitacions, contactes per correu.

Salut: parts del cos, sensacions físiques, higiene personal, malalties i dolences més comunes i freqüents, consultes i cures mèdiques.

Educació: estudis, assignatures, tipus de centres (col·legi, institut, universitat), normes i tasques.

Compres i activitats comercials: tipus de botigues, grans magatzems, la roba (talles, colors), estris bàsics (casa, col·legi, treball), preus, moneda, bancs, restaurants, bars, formes de pagament i reclamacions.

Alimentació: pesos i mesures, tipus de menjar i beguda, plats típics, hàbits dietètics, receptes menús, locals de menjars i begudes.

Béns i serveis: transports, hospitals, centres educatius, tallers mecànics, estacions de servei, la policia, correus, telèfons, oficines d'informació turística.

Llengua i comunicació: la llengua que s'estudia i el seu lloc en el món, els idiomes, les tecnologies de la informació i comunicació, la premsa, la ràdio.

Fenòmens atmosfèrics més comuns, prediccions, cures del mediambient.

Ciència i tecnologia: avanços científics, mitjans tecnològics.

Continguts lingüístics

Gramàtica textual

Textos i àmbits

La unitat que es pren com a eix de la descripció de les llengües és el text, que és la forma comunicativa lingüística mínima.

Encara que a l'anàlisi teòric el text pot discriminar-se en unitats tan petites com el fonema o el signe escrit, un enfocament comunicatiu de l'idioma requereix treballar

amb el text de forma real en la qual aquestes i altres unitats menors es relacionen i, finalment, assoleixen sentit i propòsit.

Tipus de textos

Textos orals i escrits amb suports diversificats, generats en diferents situacions comunicatives i amb diferents paràmetres contextuals (canal, àmbit d'ús, relació entre els interlocutors i funció del text). Es preveu que els textos per aquest nivell siguin dels següents tipus:

- a) Descripció
- b) Diàleg o conversació
- c) Narrativa
- d) Predicció
- e) Argumentació
- f) Instrucció

Àmbits.

Àmbit personal:

- a) Textos orals interaccionals i/o adreçats a una audiència: converses de caràcter col·loquial amb amics, familiars o companys (cara a cara); missatges per contestador telefònic i per mòbil; salutacions; orientació en ciutats o altres llocs; narracions i descripcions d'esdeveniments, activitats o hàbits; ordres i instruccions.
- b) Textos escrits: notes, cartes i postals; fitxes personals; agenda personal; llistes de la compra;; lletres de cançons; biografies i autobiografies; targetes d'invitació, dedicatòries, felicitacions d'aniversari, etc.; missatges de correu electrònic, de mòbil i de xat; ordres i instruccions; narracions d'experiències personals, d'hàbits, de llocs i d'activitats; descripcions d'animals, persones, llocs i sentiments.

Àmbit públic:

- a) Textos orals interaccionals: converses formals en organismes oficials i altres llocs públics (al banc, a la consulta d'un metge, a un restaurant), enquestes, dramatitzacions i concursos (quizzes).
- b) Textos orals adreçats a una audiència: avisos i anuncis emesos per altaveu en un lloc públic (aeroport, estació de tren, etc.); avisos i anuncis emesos pels mitjans de comunicació, com ara textos publicitaris emesos per ràdio i televisió, notícies de televisió i ràdio, informació meteorològica, pel·lícules o extractes de pel·lícules, serials televisius, contes, narracions i cançons, entre d'altres.
- c) Textos escrits: premsa escrita, formularis d'organismes oficials i altres institucions públiques; calendaris; jocs de paraula, qüestionaris i enquestes; horaris, cartells, guies turístiques i d'oci; informació meteorològica; fullets d'informació general o

específica (d'una institució pública, d'instruccions generals, d'un museu, d'una biblioteca, d'informació mèdica); menús i receptes; bitllets i entrades a esdeveniments culturals i d'esplai; cartelleres d'espectacles; programacions de ràdio i televisió; horòscops; còmics i històries amb dibuixos; anuncis breus del diari; publicitat a les revistes, als diaris i a Internet; plànols de ciutats; etiquetes de productes; llistes de compra; directoris de grans magatzems; pàgines web d'interès personal.

Àmbit acadèmic.

- a) Textos orals interaccionals: converses a classe entre alumnes i professors; observacions sobre el procés d'avaluació.
- b) Textos orals adreçats al públic: exposició breu d'un fet d'interès personal; discursos, presentacions o conferències sobre temes no especialitzats; explicacions a classe.
- c) Textos escrits: llibres de text; qüestionaris, enquestes i reflexions sobre l'aprenentatge, l'aprenentatge autònom i temes culturals, entre d'altres; exàmens, impresos relacionats amb l'àmbit acadèmic; apunts de classe; fitxes personals de vocabulari, gramàtica, etc.; diccionaris, gramàtiques i llibres de consulta; entrades d'enciclopèdies; el Portfoli europeu.

Àmbit professional.

- a) Textos orals interaccionals: entrevistes de feina, converses senzilles de tipus formal i converses telefòniques senzilles.
- b) Textos orals adreçats a una audiència: explicacions i instruccions senzilles a la feina.
- c) Textos escrits: anuncis breus de feina, descripcions de les activitats professionals, impresos relacionats amb el món laboral, cartes formals, currículum, cartes de presentació i comunicacions internes (circulars, correu electrònic, recordatoris), informes senzills.

La Gramàtica del text

El text sempre s'ha de considerar com una unitat que va des del sintagma a l'oració, de l'oració al paràgraf, del paràgraf al text en conjunt.

En aquest apartat es registren les dues propietats fonamentals del text, és a dir, la seva coherència amb l'entorn comunicatiu i la seva cohesió interna. Tot contingut lingüístic posterior s'inclou en aquest esquema, ja que els textos estan conformats per oracions, aquestes per sintagmes (nominal, verbal, etc.) i així successivament, si bé el resultat no és en absolut producte d'una mera agregació.

Adequació del text.

- a) Tipus de textos segons la intenció: informatius, explicatius, persuasius, prescriptius, conatius (conversacionals).
- b) Varietats funcionals o registres.
- c) Registre neutre, formal o informal.
- d) Tipus i format de textos.
- e) Rellevància del contingut per assolir la tasca (funcional i sociocultural).

Coherència textual.

a) El text com a unitat global del contingut:

- Tema: unitat temàtica.
- Estructuració del contingut.
- Selecció lèxica.
- Selecció del contingut rellevant per tal que el text tingui significat.
- Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral (torns de paraula, esquemes en situacions convencionals, etc.)

b) La referència lingüística al context extralingüístic:

- Context espai –temporal:
 - Referència espacial: ús d'adverbis de lloc, demostratius i expressions espacials.
 - Referència temporal: ús dels temps verbals, demostratius, adverbis de temps i expressions temporals.

c) El receptor i la seva interpretació del missatge: coneixement de a qui va adreçat el missatge.

Cohesió textual.

a) Elements prosòdics: entonació, pauses, elements paralingüístics.

b) Elements ortogràfics: la puntuació com a recurs de cohesió.

c) Marcadors de la estructura del discurs:

- Inici del discurs:
 - Introducció del tema.
 - Ordre de les paraules.
- Desenvolupament del discurs:
 - Manteniment del tema:

Co-referència:

Recursos anafòrics, pronoms personals,

Demostratius, possessius.

Recursos de recurrència: pronoms; elements lèxics.

- Expansió temàtica i canvi temàtic:

Marcadors i connectors per:

Introduir una explicació o un nou element.

Mostrar acord i desacord.

Expressar causa o conseqüència.

Expressar condició.

Expressar finalitat.

- Conclusió del discurs:

Procediments de tancament textual i/o recapitulació final.

• Manteniment i seguiment del discurs oral:

- Prendre, mantenir i cedir el torn de paraula.

- Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment.

- Mots crossa o mots comodí per tal d'omplir els silencis que es produeixen en la producció oral (diguem-ne, vull dir, etc.).

Continguts morfosintàctics, fonètics i fonològics

Cal recordar al professorat el caràcter cíclic de tots els continguts que s'inclouen en el present currículum, i posar esment en que el continguts morfosintàctics també es tractin repetidament al llarg dels dos nivells mitjançant diferents tipus de tasques o enfocaments.

Amb respecte als **continguts mínims exigibles**, a la finalització del nivell Bàsic 2, l'alumne haurà de saber desenvolupar-se en situacions d'una certa complexitat, mantenir conversacions col·loquials i formals, expressar actituds morals i estats emocionals.

Així mateix, haurà de poder parlar del passat amb fluïdesa i descifrar alguns missatges dels mitjans de comunicació.

A la expressió escrita, haurà de poder escriure texts sencills tant formals com a informals.

DEFINICIÓ DE NIVELL I OBJECTIUS GENERALS DEL NIVELL INTERMEDI

DEFINICIÓ DE NIVELL INTERMEDI

El Nivell Intermedi té com finalitat principal capacitar l'alumne per utilitzar l'idioma amb una certa seguretat de forma receptiva i productiva, tant en forma parlada com escrita així com per a mediar entre parlants de diferents llengües amb una certa fluïdesa, naturalitat i flexibilitat. Es farà servir un ventall ampli de situacions i contextos quotidians o habituals, com ara els que requereixin comprendre i produir textos d'una certa extensió i varietat sobre aspectes generals o d'altres més específics derivats de temes d'interès personal i professional. L'alumnat es veurà progressivament exposat a diversos accents, registres i estils que siguin fàcilment intel·ligibles i produïts en llengua estàndard. El llenguatge haurà de contenir estructures variades, a més d'un ampli repertori lèxic d'ús comú que pot incloure algunes expressions idiomàtiques d'ús molt freqüent.

Per assolir aquest nivell, l'aprenent haurà de fer servir les estructures principals de l'idioma i disposar de les estratègies necessàries per actuar amb eficàcia en situacions comunicatives de tipus general i algunes de més específiques.

En aquest nivell s'espera un alt grau de desenvolupament de l'aprenentatge autònom. Els textos coincidiràn majoritàriament amb els del Nivell Bàsic, emperò s'haurà d'utilitzar un ventall més ampli de situacions i introduir noves estructures.

OBJECTIUS GENERALS DEL NIVELL INTERMEDI

- a) Comprendre la informació general, les idees principals i els detalls més rellevants en textos orals estructurats amb claredat, produïts en llengua estàndard i articulats a velocitat pausada emperò natural. Aquests textos poden ser transmesos directament o per mitjans tècnics, sempre que les condicions acústiques siguin adequades i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.
- b) Expressar-se i interactuar en textos ben organitzats i adequats als interlocutors i al propòsit comunicatiu. Els aprenents hauran de fer-se comprendre amb una correcció, fluïdesa i espontaneïtat que permetin mantenir la interacció encara que resultin evidents l'accent estranger i les pauses per planejar el discurs o corregir errors, i encara sigui necessària la cooperació per part dels interlocutors.
- c) Comprendre el sentit general, la informació essencial, les idees principals i els detalls més rellevants que es troben en textos escrits clars i ben organitzats, produïts en llengua estàndard i sobre temes generals, temes actuals o d'altres menys rutinaris relacionats amb les àrees d'especialitat dels aprenents.
- d) Escriure textos senzills i cohesionats sobre temes generals i quotidians, o d'altres menys rutinaris d'interès personal en els quals es demana o transmet informació; es narren històries; es descriuen experiències, esdeveniments (reals o imaginats), sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen opinions i s'exposen plans, arguments i intencions.
- e) Utilitzar, de manera reflexiva i apropiada al nivell, els elements morfosintàctics, lèxics i fonètics, i entendre la seva importància per tal de fer efectiu el procés de comunicació.
- f) Consolidar gradualment l'actitud oberta i positiva que s'ha de mantenir davant una realitat plurilingüe i pluricultural que fomenti la tolerància i el respecte mutu i que faciliti la mobilitat i la cooperació internacionals.
- g) Ampliar els coneixements i analitzar les característiques i singularitats pròpies de la societat i la cultura de la llengua estudiada amb la finalitat de continuar desenvolupant la competència comunicativa i la consciència intercultural.

- h) Ampliar les estratègies de treball personal i desenvolupar l'aprenentatge autònom, utilitzant tots els recursos a l'abast que permetin l'aprenentatge al llarg de la vida. Mostrar habilitat per analitzar les pròpies necessitats comunicatives, autoavaluar i controlar el propi procés d'aprenentatge de la llengua per tal de millorar les tasques plantejades i assolir els objectius establerts.
- i) Ampliar les estratègies de comunicació que facilitin la comprensió, expressió, interacció i mediació encara que en aquest nivell es segueixin utilitzant freqüentment les estratègies compensatòries.
- j) Ampliar el repertori lèxic per expressar-se sobre temes relatius a la vida quotidiana, com ara la família, el temps lliure, els sentiments i d'altres temes inclosos en el present nivell, encara que es necessiti l'ajuda de pauses, reformulacions i repeticions.
- k) Desenvolupar la capacitat de destriar la informació rellevant de la que és accessòria.
- l) Començar a desenvolupar la capacitat d'inferir i deduir la informació no explícita.
- m) Utilitzar el context, lingüístic i no lingüístic, com mitjà per incrementar la comprensió.
- n) Identificar la funció i tipologia dels textos i documents de treball, tant orals com escrits (procedència, emissor, finalitat, etc.)
- o) Comprendre les actituds i els estats d'ànim de les persones que parlen.
- p) Utilitzar eficaçment diccionaris, llibres i altres materials de consulta.
- q) Identificar les característiques de la llengua objecte d'aprenentatge per contrast i comparació amb la llengua materna o altres llengües, quan escaigui.
- r) Apreciar el valor de la llengua estrangera com mitjà de comunicació amb persones que pertanyen a una cultura diferent i com element afavoridor de les relacions socials i interpersonals, tot desenvolupant actituds de respecte cap a altres llengües i els seus parlants

Al finalitzar aquest nivell encara cal esperar errors morfosintàctics, així com la utilització de pauses, reformulacions i repeticions, sobretot quan es parla de forma poc controlada, emperò no s'han de produir faltes que impedeixin la comprensió en temes de caràcter general. La pronunciació haurà de ser clarament intel·ligible encara que sigui evident l'accent estranger i es produeixin errors d'accentuació i entonació. S'espera també que l'alumnat utilitzi conscientment les estratègies adients per evitar que es trenqui la comunicació. Cal recordar l'aspecte cíclic de tots aquests continguts.

PRIMER CURS DEL NIVELL INTERMEDI

Objectius específics del Nivell Intermedi 1

Els continguts per al Nivell Intermedi1 es refereixen principalment a dos trets fonamentals:

- La capacitat de l'aprenent per mantenir la interacció i poder comunicar el que vol en una varietat de contextos.
- La capacitat de enfrontar-se de manera flexible al les situacions de la vida diària.

A l'acabament del Nivell Intermedi 1 l'alumnat haurà d'haver adquirit un nivell de competència B1 en referència als nivells establerts pel Marc Comú Europeu per a l'aprenentatge de les llengües (MCER)

Destreses receptives: comprensió lectora i comprensió auditiva

Comprensió lectora.

- a) Comprendre rètols, cartells, prospectes, fulletons i manuals amb instruccions, indicacions i informació rellevant sobre el funcionament i la utilització de productes o serveis.
- b) Comprendre cartes, notes personals i missatges que continguin descripcions d'esdeveniments, de sentiments i de desitjos amb l'objectiu de mantenir correspondència.
- c) Comprendre la informació rellevant d'escrits quotidians oficials i textos breus referents a l'entorn de l'alumnat, com ara cartes i documents; informes i memoràndums, entre d'altres.
- d) Comprendre els punts significatius de textos periodístics senzills sobre temes quotidians amb un lèxic habitual o propi del entorn dels aprenents.
- e) Comprendre amb suficient detall els missatges en textos adreçats a l'alumnat, com ara els referents al seu entorn acadèmic.
- f) Comprendre lectures adients al nivell (originals o adaptades), seguint el desenvolupament argumental i mantenint viu l'interès pel text, sense que la lectura es vegi dificultada per un lèxic i una morfosintaxis massa complexos, i sempre que la major part des elements desconeguts pugui ser interpretada a partir del context.

Comprensió auditiva

- a) Comprendre la informació principal i els detalls rellevants d'anuncis i missatges orals que continguin instruccions senzilles, indicacions clares o altres tipus d'informació sempre que el discurs sigui clar, la velocitat normal i es tractin temes quotidians o de la vida professional expressats en llengua estàndard.
- b) Comprendre converses sobre aspectes quotidians que es produeixen entre dos interlocutors en presència de la persona aprenent, les quals no siguin

proposicionalment ni lingüísticament complexes ni tampoc estiguin distorsionades pel soroll ambiental.

- c) Comprendre, en relació directa amb un interlocutor que parla pausadament, informació relativa a situacions personals, fets esdeveniments i necessitats de la vida quotidiana i poder expressar l'opinió personal encara que es necessitin freqüents aclariments i repeticions.
- d) Comprendre, en comunicacions telefòniques, enunciats relatius a necessitats materials i relacions socials de la vida quotidiana, sensacions físiques i sentiments formulats explícitament i opinions personals expressades de manera senzilla a una velocitat lenta però no forçada.
- e) Comprendre els punts principals exposats en converses que tinguin lloc entre un nombre reduït d'interlocutors, en presència de l'alumnat, identificant els canvis de tema, a condició que el discurs s'articuli amb claredat i en llengua estàndard.
- f) Comprendre gran part del que es diu en presentacions i xerrades curtes i senzilles sobre temes familiars a condició de que s'articulin amb claredat i en llengua estàndard.
- g) Comprendre el contingut essencial de les negociacions i gestions comercials més habituals.
- h) Poder seguir discussions i debats senzills sobre temes de l'entorn de l'alumnat.
- i) Comprendre la informació continguda en documents enregistrats senzills i en llengua estàndard referits a temes habituals o de l'entorn de l'aprenent, sempre que aquests textos es puguin escoltar més d'una vegada.
- j) Comprendre la informació essencial de butlletins informatius radiofònics o televisats i extractes de programes senzills que tractin temes familiars, expressats amb claredat i en llengua estàndard.
- k) Comprendre les idees principals de seqüències de pel·lícules o en les quals el llenguatge sigui clar i senzill i tan la imatge com l'acció ajudin a comprendre l'argument.
- l) Poder seguir instruccions relacionades amb tasques d'orientació, processos senzills o funcionament d'aparells tècnics habituals.

Destreses productives: expressió oral i expressió escrita

Expressió oral

- a) Fer presentacions breus i senzilles preparades amb antelació, que estiguin clarament estructurades, i poder contestar a les preguntes dels oients sempre que aquestes facin referència a qüestions rellevants per a l'aprenent.
- b) Participar amb un cert grau d'eficàcia en una entrevista, contestant preguntes o plantejant-les, mentre es puguin seguir unes pautes establertes i les preguntes

adreçades a l'aprenent no requereixin un alt grau d'improvisació. En pot ser un exemple una visita al metge on l'aprenent podrà descriure símptomes d'una malaltia encara que ho faci amb un grau limitat de precisió.

- c) Produir, de forma improvisada, enunciats relatius a situacions quotidianes, esdeveniments, estats físics o sensacions, experiències personals o laborals, actituds pròpies, opinions i sentiments, contacte social (salutacions, agraïments, disculpes, etc.) o intercanvis d'informació, invitacions, demostracions d'interès per l'estat dels altres, etc. Aquests intercanvis poden tenir lloc en relació directa amb un interlocutor o en comunicacions telefòniques, tot tenint en compte que en aquest nivell es produeixen freqüents pauses i repeticions.
- d) Prendre part activa en converses amb un nombre reduït d'interlocutors, en les quals es narri o descrigui algun fet quotidià, s'exposin idees, s'expressi acord, s'expliqui el que plau o desplaï, es comparin i contrastin alternatives, etc., sempre que els continguts siguin proposicional i lingüísticament senzills, i l'aprenent pugui fer repetir certes paraules i expressions.
- e) Actuar amb un cert grau d'eficàcia en situacions habituals que poden tenir lloc en comerços, oficines de correus o entitats bancàries, entre d'altres. En poden ser exemples: demanar informació sobre talles de roba, materials o colors; informar-se de formes de pagament, o solucionar problemes quan s'està de viatge, com ara demanar a un passatger d'un autobús on cal baixar, o demanar on està l'oficina d'objectes perduts., etc.
- f) Intervenir, encara que sigui mitjançant col·laboracions senzilles, en discussions, debats i col·loquis sobre temes generals o relacionats amb els interessos dels aprenents.
- g) Presentar un comunicat breu, prèviament assajat .
- i) Prendre part en transaccions i gestions senzilles relacionades amb temes d'informació personal, nombres, quantitats, preus, dates i horaris, així com participar en converses sobre béns i serveis públics quotidians, com ara restaurants o transports, entre d'altres.
- c) Fer descripcions senzilles sobre temes relacionats amb l'entorn dels aprenents, com ara descriure objectes que els són familiars
- d) Adquirir gradualment la capacitat d'actuar de manera adequada davant el que han dit i fet altres persones.
- a) Desenvolupar la capacitat d'utilitzar els patrons de ritme, entonació i accentuació, així com la pronunciació dels fonemes vocàlics i consonàntics.

Expressió escrita

- a) Escriure textos reals o imaginaris sobre temes quotidians o del entorn de l'alumnat, on s'haurà de desenvolupar la capacitat d'organitzar la informació fent servir els connectors més freqüents per enllaçar oracions i mostrar la suficient precisió i correcció en l'exposició de les idees.
- b) Escriure notes personals, missatges, instruccions i anuncis que transmetin informació senzilla dirigida a qualsevol lector. Els aprenents hauran de expressar

- clarament els aspectes que considerin importants.
- c) Escriure correspondència personal en la qual l'aprenent narri amb cert detall experiències, sentiments o esdeveniments.
 - d) Escriure correspondència formal breu i senzilla tot seguint patrons establerts i tenint en compte que l'alumnat gradualment haurà d'incorporar els textos model al seu repertori personal
 - e) Escriure informes a partir d'un model senzill, relacionats directament amb els interessos de l'aprenent on es tractin amb claredat i suficient precisió els punts establerts per la tasca que s'ha de dur a terme.
 - f) Mostrar un domini suficient del vocabulari i de les estructures per poder produir textos que s'utilitzen en situacions quotidianes, encara que es donin interferències i es facin servir reformulacions o solucions alternatives quan no es coneix una expressió o una paraula.

SEGON CURS DEL NIVELL INTERMEDI

Objectius específics del Nivell Intermedi 2

El Nivell Intermedi 2 es caracteritza també pels dos trets expressats en el Nivell Intermedi 1, emperò s'amplien el nombre de descriptors que es centren principalment en els intercanvis de quantitat d'informació.

A l'acabament del Nivell Intermedi 2 l'alumnat haurà d'haver adquirit un nivell de competència B1+ en referència als nivells establerts pel Marc Comú Europeu per a l'aprenentatge de les llengües (MCER).

Destreses receptives: comprensió lectora i comprensió auditiva

Comprensió lectora

- a) Comprendre rètols, cartells, prospectes, fulletons i manuals amb instruccions, indicacions i informació específica sobre el funcionament i utilització de productes o serveis.
- b) Comprendre notes personals i missatges que continguin detalls sobre qualsevol activitat relacionada amb l'entorn de les persones aprenents.
- c) Comprendre correspondència personal en la qual es transmeten emocions, es ressalta la importància personal de fets i experiències, es comenten notícies i es donen i justifiquen punts de vista.
- d) Comprendre la correspondència comercial, professional i acadèmica més usual relacionada amb els interessos de l'alumnat, com ara informes i memoràndums, entre d'altres.
- e) Comprendre els punts significatius en els textos periodístics com ara articles d'opinió, i notícies d'una certa extensió, o d'altres sobre temes professionals que s'integrin en el camp d'especialització dels aprenents.
- f) Comprendre detalladament els missatges inclosos en textos adreçats a l'alumnat.
- g) Comprendre lectures adients al nivell (originals o adaptades), tot seguint el desenvolupament argumental i mantenint viu l'interès pel text sense que la

lectura es vegi dificultada per un lèxic i una morfosintaxis massa complexos, i sempre que la major part des elements desconeguts pugui ser interpretada a partir del context.

Comprensió auditiva

- a) Comprendre amb detall anuncis i missatges orals expressats amb llengua estàndard, els quals continguin instruccions, indicacions o altres tipus d'informació, com ara la relacionada amb àmbits específics de l'aprenent,
- b) Comprendre converses que no siguin lingüística ni proposicionalment complexes sobre aspectes quotidians, les quals es produeixen entre dos interlocutors i en presència de la persona aprenent, encara que estiguin afectades parcialment pel soroll ambiental propi de les situacions comunicatives habituals.
- c) Comprendre, en relació directa amb un interlocutor que parla pausadament, informació relativa a situacions personals, fets esdeveniments i necessitats de la vida quotidiana i poder expressar l'opinió personal encara que s'hagin de demanar aclariments.
- d) Comprendre, en comunicacions telefòniques, enunciats relatius a necessitats materials i relacions socials de la vida quotidiana, sentiments, sensacions físiques, i opinions personals.
- e) Comprendre, encara que sigui amb algun esforç, les idees generals de converses o discussions sobre temes habituals entre un nombre de interlocutors reduït, que tinguin lloc en presència de l'aprenent, a condició que el discurs s'articuli amb claredat i s'utilitzi la llengua estàndard.
- f) Comprendre i interpretar el contingut general i la informació rellevant de presentacions xerrades, debats i argumentacions no gaire complexes sempre que la presentació sigui ben estructurada, l'articulació sigui clara i l'exposició es produeixi en llengua estàndard.
- g) Comprendre el contingut de negociacions i gestions comercials de la vida diària.
- h) Comprendre la informació continguda en documents enregistrats en llengua estàndard referits a temes habituals o a l'entorn de la persona aprenent, sempre que els textos es puguin escoltar més d'una vegada.
- i) Comprendre la informació essencial de programes de la ràdio, la televisió i representacions artístiques, que tractin temes quotidians, emesos i expressats amb claredat i en llengua estàndard. En poden ser exemples les entrevistes, els programes informatius, els temes d'actualitat, els magazines radiofònics o els reportatges i col·loquis sobre temes no especialitzats.
- j) Comprendre i interpretar, en termes generals, pel·lícules o extractes de pel·lícules en les quals el llenguatge és clar i senzill i tan la imatge com l'acció ajudin a comprendre l'argument.
- k) Seguir instruccions detallades relacionades amb formes d'orientar-se en un entorn geogràfic, processos senzills (elaboració de productes) o funcionament d'aparells tècnics habituals.

Expressió oral

- a) Fer presentacions i comunicats breus, preparats amb antelació, sobre temes de

l'entorn de la persona aprenent, els quals siguin clars i ben estructurats. L'alumnat ha poder contestar de forma simple a les preguntes dels oients amb un cert grau d'espontaneïtat i fluïdesa .

- b) Participar amb eficàcia en una entrevista. Quan no hi hagi un guió o qüestionari prèviament elaborat, l'aprenent haurà de ser capaç de reaccionar adequadament, per tal que no es trenqui la comunicació.
- c) Produir, en relació directa amb un interlocutor o en comunicacions telefòniques, enunciats relatius a necessitats de la vida quotidiana, fets esdeveniments, estats físics, sensacions, sentiments, relacions socials, experiències personals actituds, opinions i creences pròpies, acord i desacord. En aquest nivell encara són gaire freqüents les pauses, reformulacions i repeticions.
- d) Prendre part activa en converses no gaire complexes amb un nombre reduït d'interlocutors, en les quals es narri o descrigui algun fet; s'exposin idees i arguments; es defensin i justifiquin punts de vista; es formulin hipòtesis, s'expressi acord o desacord, es comparin i contrastin alternatives i s'aportin conclusions o es facin plans, encara que es produeixin freqüents pauses i vacil·lacions en seqüències d'una certa extensió.
- e) Fer front a situacions menys rutinàries que poden tenir lloc en comerços, oficines de correus o entitats bancàries entre d'altres. En poden ser exemples retornar una compra defectuosa, formular una queixa o fer una reclamació .
- f) Prendre part de manera eficaç en transaccions i gestions que requereixen un cert nivell de formalitat, tot exposant el que es vol dir amb prou claredat, mostrant la capacitat de negociar els aspectes corresponents. En poden ser exemples organitzar un viatge o canviar moneda entre d'altres.
- g) Intervenir amb certa eficàcia en discussions, debats i col·loquis sobre temes generals, o relacionats amb els interessos dels aprenents.
- h) Narrar històries curtes, documentals o trames de llibres llegits adients al nivell, donar-ne l'opinió personal, explicar el contingut general i alguns detalls rellevants. Els aprenents han de ser capaços de respondre a preguntes complementàries que requereixin aclariment de detalls.
- i) Explicar com s'ha de fer alguna cosa mitjançant unes instruccions clares i coherents.
- j) Produir, amb cert detall, descripcions sobre temes o objectes familiars.
- k) Continuar desenvolupant la capacitat d'actuar i reaccionar de manera adequada davant el que han dit i fet altres persones.
- l) Explicar, després d'una preparació prèvia, com s'ha de fer alguna cosa mitjançant instruccions.

Expressió escrita

- a) Escriure textos reals o imaginaris sobre temes quotidians o del entorn de l'alumnat que mostrin la capacitat d'organitzar la informació, d'enllaçar amb coherència i correcció les idees i exposar-les amb precisió utilitzant els registres adients.
- b) Escriure notes personals, missatges, instruccions i anuncis que continguin detalls sobre qualsevol activitat, producte o servei, els quals siguin comprensibles per a qualsevol lector.

- c) Escriure correspondència personal on es transmeten emocions, es comenten i ressalten fets o experiències, es comuniquen notícies, es donen i justifiquen punts de vista propis.
- d) Escriure correspondència formal breu i senzilla de tipus comercial o professional relativa als interessos dels aprenents, els quals hauran de produir informació objectiva al voltant de temes inclosos en el llistat de continguts temàtics.
- e) Escriure ressenyes i informes senzills on es destaquen aspectes significatius i s'inclouen els detalls rellevants establerts per la tasca que s'ha de dur a terme.
- f) Mostrar un domini suficient del vocabulari i de les estructures per poder produir la una àmplia varietat de textos que s'utilitzen en situacions de la vida quotidiana, encara que es donin interferències i es facin servir reformulacions o solucions alternatives quan no es coneix una expressió o un paraula.

CONTINGUTS DEL NIVELL INTERMEDI 2

Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, per aplicar-los a l'ensenyament, haurien d'integrar-se en un tot significatiu a partir dels objectius específics de cadascuna de les activitats de la llengua, de manera que l'alumnat els adquireixi a través de les tasques i activitats que es proposen a l'aula.

Continguts nocionals

Els continguts nocionals són conceptes inherents a la llengua i són presents en tot procés lingüístic, des de l'expressió o la comprensió de la unitat lingüística més breu fins a la realització de funcions de la llengua necessàries per dur a terme tasques o projectes.

El llistat de nocions generals es deriva dels aspectes que es tracten quan s'utilitza una llengua, dels conceptes als quals es refereixen els parlants i dels trets específics d'una situació comunicativa concreta.

Els següents continguts nocionals poden ser aplicables al Nivell Intermedi. Els departaments seleccionaran i organitzaran els més adients a les programacions.

Entitat

- Expressió de les entitats i referència: identificació personal i dels altres..

Propietats

- Existència: presència, absència, disponibilitat, etc.
- Qualitat: condicions i qualitats físiques, valoracions, edat, adequació, correcció, utilitat, capacitat, facilitat, dificultat,
- Quantitat: nombre, grau, quantitat, etc.

Relacions

- Espai. Ubicació absoluta i relativa en l'espai: distància, moviment, origen dimensió, longitud, temperatura, volum, pressió etc.
- Temps. Situació absoluta i relativa en el temps: lloc en el temps, divisió del temps, indicacions de temps, etc
- Estats, activitats, processos, realitzacions: temps, aspecte, modalitat,
- Participants i les seves relacions.
- Relacions lògiques: conjunció, disjunció, oposició, comparança, condició, causa, finalitat, resultat, relacions temporals (anterioritat, posterioritat, simultaneïtat). Relacions de modo, lloc, instrument, correspondència, possessió, lògica, etc.

Nocions cognitives

- Reflexió: creure, esperar, saber, recordar, etc.
- Expressió: formes de contestar, demanar perdó, sol·licitar, etc.

Deixis: Referència o identificació:

- Pronoms, nocions anafòriques i catafòriques, nocions de definició i indefinició, etc

Continguts socioculturals

L'alumnat haurà de ser progressivament conscient dels signes de diferenciació cultural, mostrar tolerància i estar preparat per utilitzar les estratègies necessàries per establir una base apropiada per a la comunicació.

Aquest apartat fa referència a despertar en l'alumnat un sentit de familiaritat cap a determinats aspectes de la cultura estrangera. Es tracta de que les persones aprenents reflexionin sobre trets de la nova cultura, als quals tal vegada s'han enfrontat, emperò no els han parat esment. Els elements que s'inclouen presenten una àmplia varietat que es desenvoluparà al llarg de tots els nivells; la seva assimilació dependrà de les actituds més o menys obertes dels aprenents:

Els exponents socioculturals exposats en aquest nivell són generalment d'una estructura simple i directa i com a tals podran ser fàcilment entesos per l'alumnat. Tenen com a objectiu principal l'empatia o capacitat de comprendre les necessitats, problemes i sentiments dels altres, tot responent correctament a les reaccions emocionals que es produeixen.

Es tindran en compte les àrees següents de la cultura i societat de la llengua objecte d'estudi.

- a) Vida quotidiana: horaris i hàbits de menjar. Horaris i costums relacionats amb el treball. Activitats d'oci. Festivitats més rellevants.

- b) Condicions de vida: característiques específiques del món familiar i laboral. introducció al món laboral. Drets bàsics de la població.
- c) Valors, creences i actituds (enfocament general). Tradicions importants. Benestar. Seguretat. Tradició. Identitat nacional i estrangera. Estereotips.
- d) Característiques bàsiques del sentit de l'humor. Referents culturals i artístics d'ampli espectre.
- e) Llenguatge corporal: gestos i postures. Proximitat i contacte visual.
- f) Convencions socials: convencions i tabús relatius al comportament. Normes de cortesia.. Rituals de visita, menjar i beure. Les convencions socials i rituals lingüístiques fan referència a l'ús de les funcions socials.
- g) Comportament ritual: celebracions i cerimònies més rellevants.
- h) Geografia bàsica: països més importants en els quals es parla la llengua i informació sobre les ciutats més significatives. Introducció bàsica a les varietats de llengua).
- i) c)Relacions interpersonals: introducció a l'estructura social. Relacions familiars, generacionals i professionals. Relacions amb diferents grups socials, entre si mateixos i entre els dos sexes. Situacions formals i informals a la feina i amb les autoritats. Relacions interracials. Idea general sobre el paper de la política.

Continguts temàtics

Els temes a tractar poden estar relacionats amb el context situacional (comprar a un comerç), així com amb temes d'interacció comunicativa (parlar de l'oferta que existeix de tendes i comerços).

Les àrees temàtiques, o nocions específiques, són generalment coincidents amb les proposades per al Nivell Bàsic; això no obstant, la complexitat del lèxic i de les estructures que s'utilitzin en el tractament dels temes consignats respondrà als objectius d'aquest nivell. En aquests objectius s'han assenyalat també alguns dels aspectes que l'alumnat_d'aquest nivell ha de ser capaç de comprendre o produir a partir les següents àrees temàtiques:

Identificació personal: dades personals necessàries per identificar-se i actuar en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes (nom i cognoms, adreça, telèfon, lloc i data de naixement, edat, sexe, estat civil, documentació legal, nacionalitat, idioma, procedència, formació i estudis, professió o ocupació, família, caràcter, religió, gustos i preferències, aparença física, trets més característics de la personalitat, estat d'ànim, experiències personals).

Habitatge, llar i entorn: l'habitatge (tipus, serveis, habitacions, mobles, roba de casa instal·lacions i útils de la llar, reparacions, arrendament), ciutat/camp, zona on es viu (el barri, la ciutat, el camp), regió i país. En aquest nivell es poden incloure temes sobre la flora i fauna de l'entorn de l'aprenent.

Activitats de la vida diària: en la casa i en el treball, la rutina diària, professions, treball (característiques, horari i activitat diària, qualificació professional, plans i condicions de treball, projectes, obligacions familiars i laborals).

Temps lliure i oci: afeccions, interessos personals, activitats de temps lliure, activitats intel·lectuals i artístiques, esports, festes, la televisió, el cinema, la música, el teatre, els instruments musicals. En aquest nivell es poden tractar temes sobre de la premsa, les revistes, el periodisme, etc

Viatges: transport privat i públic, aeroport, estacions de tren, autobús, metro, taxi. Bitllets, preus i horaris. El tràfic. Turisme: camp, platja, muntanya. Vacances: tipus d'allotjament (lloguer, hotel, acampada), documents, equipatge, problemes més comuns, entrada i sortida d'un país, direccions, senyals de trànsit, etc.

Relacions humanes i socials: família, amistats, vida social, cites, reunions, invitacions, contactes per correu ordinari i electrònic, pertinença a clubs o societats. En aquest nivell es poden incloure de forma general temes sobre criminalitat i justícia.

Salut: parts del cos, sensacions físiques, higiene personal, malalties i dolences més comunes i freqüents, consultes i serveis mèdics. En aquest nivell es poden incloure temes sobre benestar personal, accidents i assegurances.

Educació: estudis, assignatures, tipus de centres (col·legi, institut, universitat), normes i tasques. En aquest nivell es poden tractar temes relacionats amb les qualificacions i certificacions vocacionals i acadèmiques.

Compres i activitats comercials: tipus de botigues, grans magatzems, la roba (talles, colors), articles domèstics, estris bàsics del col·legi o del treball; preus, moneda, bancs, restaurants, bars, formes de pagament, reclamacions, requisits per als fumadors i no fumadors, etc.

Alimentació: pesos i mesures, tipus de menjar i beguda, plats típics, hàbits dietètics, receptes, menús, restaurants.

Béns i serveis: transports, hospitals, centres educatius, tallers mecànics, estacions de servei, comissaries de policia, correus, telèfons, oficines d'informació turística.

Llengua i comunicació: la llengua que s'estudia i el seu lloc en el món, els idiomes, les tecnologies de la informació i comunicació, la premsa, la ràdio, En aquest nivell es poden incloure temes sobre les habilitats per expressar-se i per establir comunicació.

Fenòmens atmosfèrics més comuns, prediccions, cura del medi ambient.

Ciència i tecnologia: avanços científics, mitjans tecnològics.

Continguts lèxico-semàntics

Els continguts lèxics estan directament lligats amb els continguts temàtics que s'han de tractar en aquest nivell, es a dir els que es refereixen a camps semàntics habituals, o específics, com ara els relacionats amb els interessos de l'alumnat, als quals es fa referència en l'apartat. 5.4. A més, es poden tenir en compte els següents elements lèxics.

- Antònims, sinònims i mots polisèmics elementals.
- Mots transparents, calcs i "falsos amics".
- Paraules compostes i paraules derivades del lèxic bàsic.
- Prefixos i sufixos bàsics en la formació de paraules de caràcter lèxic: in-,
- Abreviacions: sigles, acrònims, símbols i abreviatures més importants o freqüents.
- Algunes onomatopeies bàsiques.
- Préstecs, i mots forans.
- Anglicismes
- Frases fetes. Es poden incloure alguns proverbis molt comuns.
- Expressions comparatives d'ús comú.
- Combinacions lèxiques bàsiques de la vida quotidiana.
- Neologismes, substantius que corresponen a marques registrades o a noms propis.

Serveixen com referència els continguts lèxics que s'inclouen els documents del Consell d'Europa, com ara el *Threshold* 1990 (JA van Ek i JIM Trim) amb traducció als idiomes comunitaris.

Competències pragmàtiques. Continguts funcionals

Es poden definir com les accions que es realitzen mitjançant la utilització de una llengua, és a dir el coneixement i ús de les convencions que regeixen la realització adequada de funcions de la llengua, com ara la competència que permet entendre i expressar peticions, queixes, acord i desacord, etc., mitjançant diverses fórmules lingüístiques.

S'ha d'aprofundir en el coneixement de les funcions del llenguatge des del contrast entre les estratègies de comunicació adquirides no només en la llengua materna sinó també en altres idiomes estrangers que l'alumnat conegui.

Els departaments hauran de seleccionar les funcions que semblin més adients al nivell per tal de cobrir les necessitats comunicatives més immediates de l'alumnat S'ha de tenir en compte que el nombre de funcions no ha de ser excessiu i s'ha d'adaptar a la duració dels cursos.

En el Nivell Intermedi es repeteixen els continguts funcionals consignats en el Nivell Bàsic i s'inclouen algunes noves funcions.

Actes assertius: funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura per tal d'afirmar, anunciar, acusar, admetre, postillar, atribuir, confirmar la veracitat d'un fet, corroborar, desmentir, predir, assentir i classificar; fer descripcions referents al treball, persones, caràcter, i

experiències; realitzar accions i projectes referits al moment present, al passat i al futur; expressar acord i desacord; expressar desconeixement; expressar opinions; expressar certesa; identificar-se; informar sobre rutines, hàbits, gustos, plans i decisions; presentar i presentar-se; recordar a algú; rectificar i corregir informació, presentar-se; rectificar i corregir informació.

Actes compromisius: realitzacions de funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió com ara expressar la intenció, la decisió o la voluntat de fer o de no fer alguna cosa, convidar, oferir alguna cosa o ajuda, oferir-se a fer alguna cosa.

Actes directius: realitzacions de funcions o actes de parla que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no alguna cosa, tant si això és un acte verbal com una acció d'altra índole com ara aconsellar, alertar, donar instruccions o permís; demanar alguna cosa, demanar ajuda, confirmació, informació, instruccions, opinió i permís; prohibir o denegar, proposar, permetre, ordenar, sol·licitar, acceptar i rebutjar; dissuadir, insistir, prevenir, reclamar, suggerir, etc.

Actes fàtics i solidaris: realitzacions de funcions o actes de parla que es realitzen per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds cap els altres com acceptar o declinar una invitació, ajuda o oferiment; agrair, atreure l'atenció, donar la benvinguda, acomiadar-se i expressar aprovació; felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar, demanar i acceptar disculpes; refusar, saludar i respondre a salutacions; compadir-se, defensar-se, etc.

Actes expressius: realitzacions de funcions o actes de parla que expressen actituds i sentiments davant determinades situacions com ara expressar alegria, felicitat, estima, simpatia, decepció, desinterès, dubte, esperança, preferència, satisfacció, tristesa, molèstia, estima, confiança, antipatia, admiració, etc.

Competència discursiva. Gramàtica textual

La Competència discursiva es refereix al coneixement i ús dels mecanismes de cohesió i organització d'un text o discurs, tant parlat com escrit

- Textos i àmbits

La unitat que es pren com a eix de la descripció de les llengües és el text, que és la forma comunicativa lingüística mínima.

Encara que a l'anàlisi teòric el text pot separar-se en unitats tan petites com el fonema o el signe escrit, un enfocament comunicatiu de l'idioma requereix treballar amb el text de forma real en la qual aquestes i altres unitats menors es relacionen i, finalment, assoleixen sentit i propòsit.

- Tipus de textos

La realització de tasques inclou activitats lingüístiques que requereixen el processament de textos orals o escrits, a través de la recepció, producció, interacció o mediació.

Textos orals i escrits amb suports diversificats, generats en diferents situacions comunicatives i amb diferents paràmetres contextuals (canal, àmbit d'ús, relació entre els interlocutors i funció del text). Es preveu que els textos per aquest nivell siguin dels següents tipus:

- g) Descripció
- h) Diàleg o conversació
- i) Narració
- j) Predicció
- k) Argumentació
- l) Instrucció

- Àmbits

Les activitats lingüístiques es contextualitzen dins els àmbits. Encara que poden ser diversos, per raons pràctiques poden ser classificats en : personal, públic, acadèmic i professional.

Àmbit personal:

- c) Textos orals interaccionals i/o adreçats a una audiència: converses de caràcter col·loquial amb amics, familiars o companys (cara a cara); missatges per contestador telefònic i per mòbil; salutacions; orientació en ciutats o altres llocs; narracions i descripcions d'esdeveniments, activitats o hàbits; ordres i instruccions.
- d) Textos escrits: notes, cartes i postals; fitxes personals; agenda personal; llistes de la compra;; lletres de cançons; biografies i autobiografies; targetes d'invitació, dedicatòries, felicitacions d'aniversari, etc.; missatges de correu electrònic, de mòbil i de xat; ordres i instruccions; narracions d'experiències personals, d'hàbits, de llocs i d'activitats; descripcions d'animals, persones, llocs i sentiments.

Àmbit públic:

- d) Textos orals interaccionals: converses que tenen lloc en organismes oficials o públics, com ara al banc, a la consulta d'un metge, a un restaurant, o d'altres que poden tenir lloc al carrer, com pot ser respondre a una enquesta.
- e) Textos orals adreçats a una audiència: avisos i anuncis emesos per altaveu en un lloc públic (aeroport, estació de tren, etc.); avisos i anuncis emesos pels mitjans de comunicació, o contes, narracions, cançons i extractes de pel·lícula, entre d'altres.
- f) Textos escrits: premsa escrita, formularis d'organismes oficials i altres institucions públiques; acudits, qüestionaris i enquestes; horaris, cartells, guies turístiques i

d'oci; informació meteorològica; fullets d'informació general o específica (d'una institució pública, d'instruccions generals, d'un museu, d'una biblioteca, d'informació mèdica); menús i receptes; bitllets i entrades a esdeveniments culturals i d'esplai; cartelleres d'espectacles; programacions de ràdio i televisió; horòscops; còmics i històries amb dibuixos; anuncis breus del diari; publicitat a les revistes, als diaris i a Internet; plànols de ciutats; etiquetes de productes; llistes de compra; directoris de grans magatzems; pàgines web d'interès personal.

Àmbit acadèmic.

- d) Textos orals interaccionals: converses a classe entre alumnes i professors; observacions sobre el procés d'avaluació.
- e) Textos orals adreçats al públic: exposició breu d'un fet d'interès personal; presentacions o explicacions a classe.
- f) Textos escrits: llibres de text; qüestionaris, enquestes i reflexions sobre l'aprenentatge, l'aprenentatge autònom i temes culturals, entre d'altres; exàmens, impresos relacionats amb l'àmbit acadèmic; apunts de classe; fitxes personals de vocabulari, gramàtica, etc.; diccionaris, gramàtiques i llibres de consulta; entrades d'enciclopèdies; el Portfoli europeu.

Àmbit professional.

- d) Textos orals interaccionals: converses senzilles de tipus formal que poden tenir lloc al treball i converses telefòniques.
- e) Textos orals adreçats a una audiència: explicacions i instruccions senzilles al lloc de treball.
- f) Textos escrits: anuncis breus de feina, descripcions de les activitats professionals, impresos relacionats amb el món laboral, cartes senzilles formals, de currículum, i presentació, comunicacions internes (correus electrònics, memoràndums, etc.) i informes senzills.

- La Gramàtica del text

Els continguts d'aquest apartat no s'han de considerar exclusius d'aquest nivell, sinó criteris que s'han de tractar com a punts de referència que es troben a tots els nivells.

El text sempre s'ha de considerar com una unitat que va des del sintagma a l'oració, de l'oració al paràgraf, del paràgraf al text en conjunt.

En aquest apartat es registren les dues propietats fonamentals del text, és a dir, la seva coherència amb l'entorn comunicatiu i la seva cohesió interna. Tot contingut lingüístic posterior s'inclou en aquest esquema, ja que els textos estan conformats per oracions, aquestes per sintagmes (nominal, verbal, etc.) i així successivament, si bé el resultat no és en absolut producte d'una mera agregació.

Adequació del text.

- f) Tipus de textos segons la intenció: informatius, explicatius, persuasius, prescriptius, conatius (conversacionals).
- g) Varietats funcionals o registres.
- h) Registre neutre, formal o informal.
- i) Tipus i format de textos.
- j) Rellevància del contingut per assolir la tasca (funcional i sociocultural).

Coherència textual.

b) El text com a unitat global del contingut:

- Tema: unitat temàtica.
- Estructuració del contingut.
- Selecció lèxica.
- Selecció del contingut rellevant per tal que el text tingui significat.
- Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral (torns de paraula, esquemes en situacions convencionals, etc.)

c) La referència lingüística al context extralingüístic:

- Context espai –temporal:
 - Referència espacial: ús d'adverbis de lloc, demostratius i expressions espacials.
 - Referència temporal: ús dels temps verbals, demostratius, adverbis de temps i expressions temporals.

d) El receptor i la seva interpretació del missatge: coneixement de a qui va adreçat el missatge.

Cohesió textual.

d) Elements prosòdics: entonació, pauses, elements paralingüístics.

e) Elements ortogràfics: la puntuació com a recurs de cohesió.

f) Marcadors de la estructura del discurs:

Inici del discurs:

- Introducció del tema.
- Ordre de les paraules.

Desenvolupament del discurs:

- Manteniment del tema:

Coreferència:

Recursos anafòrics, pronoms personals, demostratius, possessius.

Recursos de recurrència: pronoms; elements lèxics.

- Expansió temàtica i canvi temàtic:
 - Marcadors i connectors per:
 - Introduir una explicació o un nou element.
 - Mostrar acord i desacord.
 - Expressar causa o conseqüència.
 - Expressar condició.
 - Expressar finalitat.
- Conclusió del discurs:
 - Procediments de tancament textual i/o recapitulació final.

Manteniment i seguiment del discurs oral:

- Prendre, mantenir i cedir el torn de paraula.
- Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment.
- Mots crossa o mots comodí per tal d'omplir els silencis que es produeixen en la producció oral (diguem-ne, vull dir, etc.)

Continguts morfosintàctics, fonètics i fonològics.

Tot seguint el model d'aprenentatge del present document l'alumnat i els professors haurien de treballar junts en un programa orientat cap a la acció, mitjançant un input de materials autèntics que difícilment permetran una selecció prèvia del lèxic i dels continguts morfosintàctics.

La necessitat d'una competència gramatical hauria d'aparèixer amb naturalitat a partir dels textos i tasques en qüestió, la qual, juntament amb les altres competències, té com finalitat l'ús acurat de la llengua en les diferents situacions.

La competència gramatical ha d'anar enfocada a millorar la comprensió, expressió i interacció orals i escrites i ha d'anar unida a la reflexió sobre el propi procés d'aprenentatge. La superació i acceptació de l'error es considera part d'aquest procés, així com la mostra d'interès per introduir millores en el desenvolupament de les pròpies capacitats i la pròpia confiança en la utilització dels coneixements lingüístics.

Per aquestes raons, el continguts morfosintàctics no pretenen constituir un llistat exhaustiu d'ítems d'estudi obligatori, sinó una guia de coneixements sobre la llengua adaptada a cada nivell.

Cal recordar el caràcter cíclic de tots els continguts que s'inclouen en el present currículum, i posar esment en que el continguts morfosintàctics també es tractin repetidament al llarg dels dos nivells mitjançant diferents tipus de tasques o enfocaments.

CONTINGUTS NIVELL BÀSIC

BÀSIC 1

PRIMER QUADRIMESTRE

1. CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I TEMÀTICS

Noms i cognoms a Espanya

Professions

Formes de tractament

La correspondència

El transport

Les festes a Espanya

Vida quotidiana: horaris i costums

Anuncis per paraules

La gastronomia

L'oci

Relacions personals: familiars, generacionals i professionals

Viatges: transport, preus, turisme.

2. CONTINGUTS LÈXICO-SEMÀNTICS

Lèxic relacionat amb:

Nacionalitats

Professions

Objectes de classe

Adreça

Colors

La casa

La família

La roba

L'aspecte físic

El transport

Parts del dia

Dies de la setmana

Els mesos

3. CONTINGUTS NOCIONALS-FUNCIONALS

Expressió de les entitats i referència

Existència

Qualitat: qualitats físiques, valoracions i quantitat

Espai: ubicació absoluta i relativa en l'espai

Temps: situació absoluta i relativa en el temps

Actes assertius: funcions o actes de parla relacionats amb fets como afirmar, anunciar, assentir, classificar i descriure accions i projectes referits al present

Actes compromisius: funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió

Actes directius: aconsellar, demanar alguna cosa, sol·licitar, acceptar, rebutjar..

Actes fàctis i solidaris: el contacte social, acceptar o declinar una invitació, agrair, donar la benvinguda

Actes expressius: expressar alegria, felicitat, satisfacció, molèstia, ...

4. TIPOLOGIA TEXTUAL

Diàleg/conversació

Textos orals i escrits: converses, notes, cartes
Converses a la consulta del metge, restaurants, ...
Avisos, anuncis emesos pels mitjans de comunicació
Qüestionaris i enquestes
Comunicacions internes

5. CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

L'oració simple:

La oració declarativa (subjecte en posició inicial i subjecte després del verb),
interrogativa, exclamativa i exhortativa

La concordança subjecte/verb (nombre i persona)

La concordança subjecte/atribut (gènere i nombre)

L'oració composta:

Oracions coordinades copulatives, disjuntives i adversatives

Oracions subordinades adjectives amb *que*

Oracions subordinades adverbials causals (*porque*) i finals (*para*)

El sintagma nominal:

El substantiu

El pronom

Els determinants: l'article, demostratius i possessius

El verb: el present d'indicatiu

L'adjectiu

El grau comparatiu: de superioritat, d'igualtat i d'inferioritat

L'adverbi: de temps, de lloc, de quantitat ...

La preposició

6. CONTINGUTS FONÈTICS I ORTOGRÀFICS

L'entonació com a recurs de cohesió del text oral

Sons i fonemes vocàlics i consonàntics

Correspondència sons/grafies

La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit

L'alfabet

Els dígrafs

Ús de majúscules: principi d'oració i noms propis

Abreviatures pròpies de la correspondència personal

SEGON QUADRIMESTRE

1. CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I TEMÀTICS

Relacions temporals: anterioritat, posterioritat i simultaneïtat

Informar sobre rutines, gustos, plans i decisions

Corregir informació

Demandar alguna cosa, ajuda, permís, instruccions, ...

Expressar aprovació, demanar i acceptar disculpes

Expressar simpatia, decepció, desinterès i dubte

Valors, creences i actituds

Tradicions importants
Temps lliure i oci
Relacions humanes i socials

2. CONTINGUTS LÈXICO-SEMÀNTICS

Léxic relacionat amb:
L'oci
L'habitatge
Salut: parts del cos i sensacions físiques
Compres i activitats comercials
Educació
Fenòmens atmosfèrics
Llengua i comunicació
Bens i serveis: hospitals, la policia, correus, ...

3. CONTINGUTS NOCIONALS-FUNCIONALS

Estats, activitats, processos i realitzacions
Participants i les seves relacions
Expressar desconeixement, una opinió, graus de certesa
Oferir alguna cosa o ajuda
Oferir-se a fer alguna cosa
Prohibir, denegar, proposar i permetre
Atraure l'atenció, acomiadar-se, refusar
Expressar estima, preferència, tristesa, molèstia, ...

4. TIPOLOGIA TEXTUAL

Narrativa
Argumentació
Predicció
Converses de caràcter col·loquial (cara a cara)
Missatges per mòbil
Notes, cartes, postals, ...
Llistes de la compra
Ordres i instruccions

5. CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

L'oració simple:
 L'oració declarativa:
 Complements semànticament necessaris: CD, CI
 Complements semànticament no necessaris: CC
 L'oració interrogativa:
 Formes el·líptiques: *qué, cómo*
 Elements interrogatius amb preposició
L'oració composta: coordinades i subordinades
El sintagma nominal:
 El nucli:
 El substantiu

El pronom: personal, demostratiu, possessiu, indefinit i exclamatiu

Modificadors del nucli:

Determinants: l'article, demostratius, possessius, quantificadors ...

Complements del nom

El sintagma adjectival:

Concordança amb el substantiu

Formes apocopades

El grau superlatiu

El sintagma verbal:

Pretèrit perfet

Pretèrit perfet simple

L'imperfet

L'imperatiu

El futur

El sintagma adverbial: adverbis de lloc, temps, quantitat i manera

El sintagma preposicional

6. CONTINGUTS FONÈTICS I ORTOGRÀFICS

La puntuació

La sinalefa

La pronunciació, Normes ortogràfiques bàsiques, L'accent prosòdic.

CONTINGUTS BÀSIC 2

PRIMER QUATRIMESTRE

1. CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I TEMÀTICS

Les ciutats

La família

Les trets més característics de la personalitat

Estat d'ànim

L'habitatge

El treball

Interessos personals

Les vacances

Tipus d'allotjament

Tipus de menjar i beguda

2. CONTINGUTS LÈXICO-SEMÀNTICS

Professions i llocs de treball

Sports i espectacles

El turisme

La casa

El carrer

Crimens i robatoris

Vocabulari relacionat amb els estudis

Mitjans de comunicació

3. CONTINGUTS NOCIONALS-FUNCIONALS

Relacions lògiques: conjunció, disjunció, oposició, comparança

Actes assertius: recordar a algú, rectificar, corregir informació

Actes compromisius: l'opinió, la creença, la conjectura

Actes directius: aconsellar, alertar, donar instruccions

Actes fàctics i solidaris

Actes expressius

4. TIPOLOGIA TEXTUAL

Converses de caràcter col·loquial

Orientació en ciutats o altres llocs

Narracions i descripcions d'esdeveniments

Textos escrits: biografies, targetes d'invitació, missatges

Narracions d'experiències personals

Enquestes, dramatitzacions i concursos

Textos publicitaris

Pel·lícules, serials televisius

Cançons

Fulletts d'informació general o específica

Menús i receptes

Billets i entrades a esdeveniments culturals i d'esplai

Entrevistes de feina

Currículum i cartes de presentació

5. CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

L'oració simple:

L'oració declarativa:

Omissió del subjecte

Casos en què no coincideixen subjecte gramatical i lògic

Posició de la negació

L'oració interrogativa

L'oració exclamativa

L'oració composta:

Oracions coordinades: copulatives i disjuntives

Oracions subordinades: substantives i adjectives

El sintagma nominal:

El substantiu: classes

El pronom: presència/absència

Els determinants: l'article i l'article neutre

Els quantificadors: indefinits i numerals

El sintagma adjectival:

L'adjectiu qualificatiu

Substantivació amb *lo*

El sintagma verbal:

El verb:

Nombre i persona

El present

El passat: pretèrit imperfecte, pretèrit perfecte i pretèrit perfecte simple

El sintagma adverbial: adverbis de temps, de lloc i de quantitat

El sintagma preposicional: la preposició

6. CONTINGUTS FONÈTICS I ORTOGRÀFICS

L'entonació

Sons i fonemes

La puntuació

Signes ortogràfics

SEGON QUATRIMESTRE

1. CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I TEMÀTICS

Les relacions humanes i socials

L'educació

Cures del mediambient

La roba i complements

Celebracions i cerimònies més rellevants

La Història

Geografia bàsica

El llenguatge corporal: gestos i postures

2. CONTINGUTS LÈXICO-SEMÀNTICS

La cuina

Tipus de turisme

El mediambient

La música

Edificis

Mitjans de comunicació

3. CONTINGUTS NOCIONALS-FUNCIONALS

Relacions lògiques de finalitat, causa i resultat

Expressar actituds pel que fa als altres

Expressar una opinió

Formular hipòtesis

Expressar tot tipus de sentiments

4. TIPOLOGIA TEXTUAL

Descripcions d'animals, persones, llocs i sentiments

El conte

La premsa escrita

Formularis d'organismes oficials

Guies turístiques i d'oci

Enquestes i reflexions sobre l'aprenentatge

Converses telefòniques senzilles
Comunicacions internes
Informes senzills

5. CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

L'oració simple:

L'oració exhortativa

L'imperatiu negatiu

L'oració composta:

Oracions subordinades adverbials

El sintagma nominal:

El substantiu

Els pronoms: personals, demostratius, possessius, indefinits, interrogatius i exclamatius

El sintagma adjectival: posició dels elements

El sintagma verbal:

El verb:

L'indicatiu

El subjuntiu

L'imperatiu

El sintagma adverbial: adverbis interrogatius

El sintagma preposicional: la preposició

6. CONTINGUTS FONÈTICS I ORTOGRÀFICS

La síl·laba

Hiatus i triftongs

L'accent

CONTINGUTS INTERMEDI 1

PRIMER QUADRIMESTRE

1. CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I TEMÀTICS

Identificació personal

Habitatge, llar i entorn

Activitats de la vida diària

Temps lliure i oci

Fórmules de cortesia

Costums espanyoles

Cultura gestual

Educació: universitat espanyola, el sistema educatiu espanyol, les vacances escolars

Les supersticions

Vida quotidiana: horaris, hàbits

Relacions interpersonals

Fenòmens atmosfèrics

1. CONTINGUTS LÈXICO-SEMÀNTICS

Lèxic relacionat amb:

Les relacions socials

Experiències personals

Biografies

Anècdotes

Somnis i malsons

El gimnàs

Lèxic del cos: verbs de moviment corporal

Els estudis

L'educació

Missatges, telegrames, correu electrònic, carta informal...

2. CONTINGUTS NOCIONALS – FUNCIONALS

Bàsicament:

Expresar cortesia

Parlar del pasta

Convencer, atreure l'atenció i animar a l'acció

Expresar / preguntar per sensacions físiques

Donar consells

Expressar desig

Felicitar, agriar

Expressar probabilitat

Valorar i opinar

3. TIPOLOGIA TEXTUAL

Narració

Diàleg / conversació

Àmbits: personal, públic, acadèmic i professional

Textos orals i escrits: converses , narracions d'esdeveniments, notes, cartes, correus electrònics, narracions d'experiències personals

Converses que tinguin lloc en organismes públics: banc, consulta del metge, restaurants...

Avisos, anuncis emesos pels mitjans de comunicació, contes narracions, resums de pel·lícules

Premsa escrita, formularis, acudits, qüestionaris, enquestes, cartells, anuncis de premsa, programes de televisió, horòscops...

Converses entre alumnes i professor o entre alumnes

Converses sencillez de tipus formal que poden tenir lloc al treball

Anuncis breus de feina, cartes formals sencillez, currículum, comunicacions internes.

4. CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

L'oració simple: declarativa, interrogativa, exclamativa, exhortativa, concordança (subjecte/verb, subjecte/atribut, subjecte/predicat), l'estructura de l'oració

L'oració composta: Cordenades

Subordinades:

Substantives en funció de CD:

Verbs de pensament en present: crear que...

Verb desideratiu, d'influència, d'afecció + infinitiu

Elisió del verb principal: que te mejores. ¡Qué aproveche!

El sintagma nominal:

El substantiu

El pronom: personals, demostratius, possessius

Els determinants: l'article, demostratius, possessius

El sintagma adjectival: l'adjectiu (nombre, graus, concordança, amb ser i estar, funcions)

El sintagma verbal: el verb

Els temps d'indicatiu: present, futur simple, pretèrit imperfect, pretèrit perfet simple, condicional simple, pretèrit perfet compost

Contrast entre pretèrit perfet compost / pretèrit perfet simple, imperfect / pretèrit perfet simple

Els temps de subjuntiu: present

Estil indirecte; que + present; en oracions subordinades adverbials temporals amb valor de futur, cuando + present de subjuntiu

L'imperatiu

Formes no personals: infinitiu, gerundi, formes contínues: estar + gerundi

6. CONTINGUTS FONÈTICS I ORTOGRÀFICS

L'entonació com a recurs de cohesió

Sons i fonemes vocàlics i consonàntics

La síl·laba tònica

Correspondència sons / grafies

Paréntesis i cometes

Abreviatures i sigles d'ús freqüent

La puntuació: signes de puntuació

SEGON QUATRIMESTRE

1. CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I TEMÀTICS

Viatges i transport

Salut

Comportaments rituals: celebració i cerimònies

Convencions socials

Contrast d'expressions Espanya/Amèrica

La publicitat

El món laboral a Espanya

Comerç just

Formes de cortesia

Màrketing i publicitat. Compres

Alimentació

Béns i serveis

2. CONTINGUTS LÈXICO – SEMÀNTICS

Lèxic relacionat amb la literatura i el cinema

L'ecologia

Lèxic relacionat amb la ràdio i la publicitat

Lèxic de descripció

La moda

Manies i costums

Salut i estètica

Les compres

Peces d'un electrodomèstic

Manuais d'instruccions

Descripció de persones

3. CONTINGUTS NOCIONALS - FUNCIONALS

Argumentar

Descriure i definir

Identificar objectes, llocs i persones i donar informació secundària

Demandar informació sobre si se sap alguna cosa o es coneix alguna cosa o algú

Relacionar dos moments en el temps

Fixar el moment futur

Explicar la causa d'una acció

Justificar una opinió negant-ne una altra anterior

Donar explicacions o disculpar-se

Expressar conseqüència i finalitat

Presentar una reclamació per escrit
Expressar desig, sorpresa, gratitud
Felicitar, demanar disculpes
Donar instruccions
Convèncer, persuadir

4. TIPOLOGIA TEXTUAL

Descripció
Argumentació
Instrucció
Àmbits: personal, públic, acadèmic i professional
Textos orals i escrits
Descripcions de les activitats de la vida diària, dels estudis i professionals
Descripcions de persones i llocs i sentiments
Descripció d'esdeveniments i orientacions en la ciutat
Defensa d'una opinió sobre diferents aspectes de la vida diària (diferents àmbits)
Manuals d'instruccions
Funcionament d'aparells
Receptes de cuina

5. CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

L'oració composta: adjectives
Adverbials: temporals, causals, consecutives, condicionals, comparatives, finals
El sintagma nominal:
El pronom: indefinits, interrogatius, exclamatius, relatius
Els determinants: indefinits, interrogatius, exclamatius
El sintagma adverbial: adverbis i locucions adverbials de temps, lloc, manera, quantitat, afirmació i negació, de dubte, interrogatius
El sintagma preposicional: la preposició
Preposició **a** en CI i CD d persona
Preposicions i locucions preposicionals de temps, lloc, moviment i direcció
Les preposicions: de, con, por, para
Règim preposicional de verbs i adjectius d'ús freqüent.

5. CONTINGUTS I FONÈTICS I ORTOGRÀFICS

La síl·laba tònica
L'accent gràfic. Normes generals d'accentuació
La pronunciació
Puntuació
Normes ortogràfiques bàsiques
Majúscules, divisió de paraules al final d'una línia.

CONTINGUTS INTERMEDI 2

PRIMER QUADRIMESTRE

1. CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I TEMÀTICS

Identificació personal

Habitatge, llar i entorn

Activitats de la vida diària

Temps lliure i oci

Fórmules de cortesia

Costums espanyoles

El sistema sanitari espanyol

Llatinoamericà. Colòmbia

NTI en l'educació. Usos de la telefonia mòbil en context sociocultural espanyol

L'oci entre els joves espanyols

El voluntariat

El cinema Espanyol

La pirateria musical. Música llatina

El cubisme (Gris i Picasso)

2. CONTINGUTS LÈXICO-SEMÀNTICS

Lèxic relacionat amb:

Les relacions socials

Experiències personals

La salut

Previsions sanitàries per viatjar

Nous mitjans de comunicació

Oci i temps lliure

Les subhastes

El cinema

La música i la pintura.

3. CONTINGUTS NOCIONALS – FUNCIONALS

Bàsicament:

Expressar cortesia

Convèncer, atreure l'atenció i animar a l'acció

Expressar / preguntar per sensacions físiques

Donar consells

Expressar desig

Felicitar, agrair

Expressar probabilitat
Demandar i donar consell
Fer judicis de valor
El discurs referit a pasta
Reproduir una conversa
Expressar sorpresa, incredulitat i indiferència
Identificar i descriure objectes, llocs i persones
Donar informació secundària
Donar una opinió argumentant a favor o en contra
Expressar acord i desacord
Narrar una història o anècdota
Fer recomanacions

4. TIPOLOGIA TEXTUAL

Narració

Diàleg / conversació

Argumentació

Àmbits: personal, públic, acadèmic i professional

Textos orals i escrits: converses , narracions d'esdeveniments, notes, cartes, correus electrònics, narracions d'experiències personals

Converses que tinguin lloc en organismes públics: banc, consulta del metge, restaurants...

Avisos, anuncis emesos pels mitjans de comunicació, contes narracions, resums de pel·lícules

Premsa escrita, formularis, acudits, qüestionaris, enquestes, cartells, anuncis de premsa, programes de televisió, horòscops...

Converses entre alumnes i professor o entre alumnes

Converses senzillesa de tipus formal que poden tenir lloc al treball

Anuncis breus de feina, cartes formals senzillesa, currículum, comunicacions internes.

Defensa d'una opinió sobre diferents aspectes de la vida diària (diferents àmbits).

5. CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

L'oració simple: oracions amb verbs impersonals i passives reflexes, oracions dubitatives, oracions desideratives

L'oració composta:

Coordinades: adversatives

Subordinades:

Substantives en funció de CD:

Estil indirecte

Verbs de pensament en present: crear que...

Verbs volitius en present. Pedir que, querer que

Verbs de percepció: notar, ver...

Verbs d'influència: aconsejar que, recomendar que, ...+ subjuntiu

Adverbials: temporals, de lloc, de manera

El sintagma nominal:

El substantiu: concrets, abstractes, individuals, col·lectius

El pronom: personals, demostratius, possessius

Els determinants: l'article, demostratius, possessius

El sintagma adjectival: l'adjectiu qualificatiu

Modificació del nucli

Posició dels elements

Funcions sintàctiques

El sintagma verbal: el verb

Els temps d'indicatiu: present, futur simple, pretèrit imperfect, pretèrit perfet simple, condicional simple, pretèrit perfet compost

Contrast entre pretèrit perfet compost / pretèrit perfet simple, imperfect / pretèrit perfet simple

Els temps de subjuntiu: present

Desig, dubte: querer + subjuntiu

Estil indirecte:

Amb verbs d'opinió en present en forma negativa: no creo que...

Amb verbs principals d'afecció: gustar, encontrar que...

Amb verbs d'influència. Aconsejar que + subjuntiu

En oracions temporals: antes de que, cuando, hasta que + subjuntiu

En condicionals: si

En oracions subordinades finals: para que + subjuntiu

6. CONTINGUTS FONÈTICS I ORTOGRÀFICS

La síl·laba tònica

L'accent gràfic: Normes generals d'accentuació

La pronunciació

Puntuació

Normes ortogràfiques bàsiques

Majúscules, divisió de paraules al final d'una línia.

SEGON QUADRIMESTRE

1. CONTINGUTS SOCIOCULTURALS I TEMÀTICS

Història d'Espanya: Segona República, Guerra Civil, Postguerra

Exili

Biografies de Miguel Hernández, Cela, Alberti

Literatura: Gabriel Márquez i Borges

Empresa i Ocupació

Els Museus: Guggenheim, Chillida, Frida Kahlo i Diego de Rivera

Estereotips sobre Espanya

Hispanoamèrica

Les carnestoltes de Cádiz i Santo Domingo

Els refranys espanyols

Puerto Rico: l'Spanglish

El valor de les paraules malsonants

Gastronomia

Isabel Allende, Manuel Vicent

Bolivia, Chile

Muñoz Molina i Antonio Sepúlveda

Els Museus estatals espanyols.

2. CONTINGUTS LÈXICO – SEMÀNTICS

Lèxic relacionat amb la història

Textos formals: administratius, jurídics

L'empresa, professions i activitats

Lèxic relacionat amb l'art

Lèxic per la descripció crítica i la valoració

Lèxic relacionat amb la família i les relacions personals

El carnaval

Adjectius per a descriure el caràcter de les persones

La fama

La gastronomia

Els esports

Els viatges, aeroport i equipatges

Els museus.

3. CONTINGUTS NOCIONALS - FUNCIONALS

Expressar hipòtesis en pasta

Expressar condicions possibles i poc probables en present i futur

Expressar condicions irrealment en pasta

Definir i descriure

Valorar accions, estats, objectes i fets

Jutjar

Parlar d'aparences i semblances

Fer comparacions o establir diferències
Parlar sobre els altres, expressar indiferència, aclarir o matisar
Destacar aspectes del caràcter
Expressar sentiments, gustos i emocions
Contrastar opinions
Intentar convèncer
Esposar raons
Donar instruccions per fer una reclamació
Descriure objectes detallant les seves característiques per diferenciar-los d'altres
Reclamar. Expressar indignació, rebutjar una proposta amablement, expressar finalitat.

4. TIPOLOGIA TEXTUAL

Descripció
Argumentació
Instrucció
Àmbits: personal, públic, acadèmic i professional
Textos orals i escrits
Descripcions de les activitats de la vida diària, dels estudis i professionals
Descripcions de persones i llocs i sentiments
Descripció d'esdeveniments i orientacions en la ciutat
Defensa d'una opinió sobre diferents aspectes de la vida diària (diferents àmbits)
Manuals d'instruccions
Funcionament d'aparells
Receptes de cuina

5. CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

L'oració simple:

Concordança dels col·lectius
Oracions passives
Passiva reflexa

L'oració composta:

Substantives: en funció de subjecte:

Verbs d'afecció: gustar, encantar, interessar + subjuntiu

Verbs atributius: ser/ester/parecer+adjectiu/adverbi+indicatiu o subjuntiu

Adjectives

Adverbials: causals, consecutives, condicionals, comparatives, finals

El sintagma nominal:

El **pronom:** indefinits, interrogatius, exclamatius, relatius

Els determinants: indefinits, interrogatius, exclamatius

El sintagma verbal: El verb

Temps d'indicatiu: futur perfet compost, pretèrit plusquamperfet

Temps de subjuntiu: present, imperfet, pretèrit perfet, pretèrit plusquamperfet

La concordança

Imperatiu

Formes no personals: infinitiu, gerundi, participi

L'aspecte: voler a, ponerse a , estar a punto de , dejar de+infinitiu, llevar, seguir +gerundi

Modalitat: facultat, necessitat, obligació, capacitat, valoració

Valoració: ser/estar, adjectiu/adverbi + que + oració subordinada substantiva

Gustar, encantar + que + present de subjuntiu

Intenció de voler/ir a pensar + infinitiu

Prohibició: imperatiu negatiu

Desig: voler + que + present de subjuntiu, esperar que + oració subordinada substantiva, me gustaria + infinitiu

Opinió: crear, pensar, parecer + oració subordinada substantiva

Dubte: petició, agraïment, hipòtesi, finalitat

Ser/estar

Veu passiva

El sintagma adverbial: adverbis i locucions adverbials de temps, lloc, manera, quantitat, afirmació i negació, de dubte, interrogatius

El sintagma preposicional: la preposició

Preposició a en CI i CD d persona

Preposicions i locucions preposicionals de temps, lloc, moviment i direcció

Les preposicions: de, con, por, para

Règim preposicional de verbs i adjectius d'ús freqüent.

6. CONTINGUTS I FONÈTICS I ORTOGRÀFICS

Diftongs i hiatus

L'accent diacrític

Interrogatius i exclamatius

Imperatiu amb pronom clíctic

Monosíl·labs

Espectura de nombres i xifres.

AVALUACIÓ

Introducció

Aquest apartat vol introduir una sèrie de pautes que facin possible l'establiment d'un sistema d'avaluació que sigui comú a tots els centres de les Illes Balears que estiguin autoritzats per impartir aquest nivell. Aquest sistema s'haurà d'ajustar als estàndards europeus i internacionals d'elaboració i ús de les proves de certificació, i haurà de reflectir les funcions per a les quals aquestes escoles van ser creades.

Funcions de les EOI

Les EOI tenen la ineludible responsabilitat que les titulacions i certificats siguin un instrument vàlid, homologable i útil per als alumnes. A més hauran d'assumir la funció de tutelar el procés d'ensenyament d'aquest nivell a centres autoritzats. Les proves elaborades s'han de caracteritzar per la seva estricta objectivitat, qualitat i transparència, amb la finalitat de permetre als titulars d'aquests certificats millorar el seu desenvolupament personal i professional, a més de promoure la mobilitat i la igualtat d'oportunitats que constitueixen els objectius prioritaris de les polítiques lingüístiques del Consell d'Europa.

Avaluar amb qualitat i certificar amb garantia suposa assegurar la validesa, fiabilitat, equitat i homogeneïtat de les proves, i això només pot aconseguir-se establint la coordinació necessària entre centres i departaments, i actuant amb criteris i processos d'avaluació comuns.

Principis generals

L'avaluació consisteix en la recollida sistemàtica de dades que permet prendre decisions referents als aspectes que es sotmeten a mesurament. Perquè aquestes decisions siguin correctes, les dades o informació en les quals es basen han de ser de qualitat, fiables i rellevants, especialment quan aquestes decisions són d'una importància decisiva per als subjectes implicats, com succeeix amb les proves de certificat, enfront d'altres situacions en les quals aquestes decisions poden tenir conseqüències de menor abast.

Tipus d'avaluació

En el cas de les EOI, caldria distingir entre els diversos tipus d'avaluació que poden portar-se a terme depenent dels seus objectius i de les decisions a les quals poden conduir, ja que aquest aspecte és el que determina:

Quins agents seran els responsables de l'avaluació.

Quins mètodes i instruments s'hauran d'utilitzar per avaluar.

Quines directrius i criteris s'han de seguir.

Quins aspectes i continguts s'han d'avaluar.

Com s'establiran els criteris per interpretar els resultats

Tipus de proves

TIPUS	OBJECTIU	DECISIONS	CANDIDATS	RESPONSABLE
CLASSIFICACIÓ	Determinar el nivell de coneixement en la L2.	Distribuir els candidats per nivells abans del començament del curs.	Aspirants a alumnes oficials	Departament / Xarxa d'escoles
DIAGNÒSTIC	Detectar punts febles en els quals l'alumne necessita reforç. Contempla l'autodiagnòstic	Adoptar mesures de reforç en àrees puntuals de l'aprenentatge	Alumnat oficial individual.	Professorat / Alumnat
PROGRÉS	Comprovar el que els estudiants han après fins al moment en què s'administra la prova.	Adequar el ritme i caràcter de les activitats d'ensenyament a un grup determinat.	Grup individual d'alumnat oficial.	Professorat / alumnat Requereixen coordinació per part del departament. Establir estructura similar de proves.
APROFITAMENT	Comprovar el que els estudiants han après fins al final de curs.	Permetre l'accés al curs següent.	Grup d'alumnat oficial per cursos.	Departament
CERTIFICACIÓ	Valorar el nivell de competència comunicativa lingüística general.	Certificar el nivell de competència comunicativa lingüística general.	Alumnat oficial en finalitzar els estudis de cicle i alumnat lliure o extern.	Xarxa d'Escoles

Proves de classificació

Aquestes proves permeten la ubicació de l'alumnat oficial en els nivells que els correspongui segons els seus coneixements de la llengua objecte d'estudi. Perquè aquesta ubicació sigui efectiva, uniforme i justa, es basarà en els continguts que s'inclouen a les programacions per cursos que estableixin els departaments de cada idioma. Es podran aplicar, si els departaments ho troben adient, les proves que calguin per determinar el nivell amb més exactitud.

Proves de diagnòstic i progrés

La finalitat d'aquestes proves, així com les persones a les quals van dirigides i el tipus de decisions que permeten són de caràcter restringit, a diferència de la resta de proves. Els continguts i mètodes d'avaluació són puntuals i el professor serà el que haurà de determinar què avaluar segons les necessitats de cada situació específica. Aquestes proves inclouen també un procés d'autoreflexió i responsabilitat per part de l'alumnat, que ha de prendre part en el procés i cercar formes de suplir els aspectes febles del seu aprenentatge, canviar el ritme de treball o les estratègies aplicables al seu cas.

Proves d'aprofitament

Aquestes proves permeten l'accés al curs següent als alumnes de tots els grups del mateix nivell. Els aspectes que s'avaluen són compartits per tots ells. Per tant, ha d'existir uniformitat en el procés d'avaluació, sobretot en els departaments, pel que fa a l'elaboració de les proves i al seu contingut, la seva administració i els criteris de correcció. La finalitat és assegurar la igualtat de condicions de tots els examinands que realitzen la prova i l'homogeneïtat dels nivells.

Proves de certificació (proves d'avaluació de nivell)

Una avaluació que té com a objectiu últim l'expedició d'un certificat presenta unes característiques peculiars en relació amb el tipus d'avaluació. En primer lloc, perquè ha d'afectar en igual mesura a un nombre ampli de candidats de diversos tipus: oficials, lliures, distància, externs, etc.) i, sobretot, perquè mitjançant aquestes proves es decideix l'expedició d'una certificació oficial.

Aquesta certificació es durà a terme mitjançant proves de domini, és a dir, dissenyades per mesurar el grau de domini que l'alumnat té en l'ús de la llengua objecte d'avaluació, que prenguin com a referència els nivells establerts en aquest currículum i dirigida a les persones aspirants de qualsevol modalitat, per a qualsevol idioma i a tots els centres autoritzats. El nivell es determina observant l'ús que l'alumnat fa dels seus coneixements, habilitats i recursos per comprendre textos orals i escrits, a més d'expressar-se verbalment i per escrit en una varietat de situacions comunicatives de complexitat adequada al nivell.

Definició i característiques

Les proves de certificat són un instrument d'avaluació, d'estandardització, reglat i objectiu que tenen la finalitat de mesurar la competència comunicativa. Comprovar de forma aïllada els coneixements formals sobre l'idioma no serà l'objectiu d'aquestes proves.

Les proves de certificat han d'incorporar els principis i presentar les característiques que per aquest tipus de proves han assenyalat el Consell d'Europa i els experts en l'àrea.

Les proves tindran un enfocament positiu, és a dir, les tasques s'ajustaran al que s'hagi establert que els examinands poden fer a cada nivell. No hauran de ser dissenyades perquè demostrin la seva capacitat per reconèixer i produir estructures i elements gramaticals o lèxics de caràcter excepcional.

Els criteris d'avaluació pararan esment als aspectes positius de la producció de l'examinand abans que als errors de comprensió i producció que hagi pogut cometre.

Les proves es basaran en objectius comunicatius específics i realistes amb la finalitat que els certificats expedits mitjançant aquestes proves acreditin de forma efectiva que la persona posseeix una competència útil per saber actuar en situacions reals de comunicació.

Per garantir la validesa i qualitat de les proves seria convenient elaborar unes especificacions generals comunes. A més, es recomana que les proves estableixin com a referència la Guia per a examinadors adjunta al MCER per a l'ensenyament, aprenentatge i avaluació de les llengües modernes del Consell d'Europa.

Les proves se sotmetran a una sèrie de controls de qualitat, assajos i pilotatges previs a la seva administració.

Cal dotar les proves d'un caràcter institucional i facilitar la seva edició, publicació, arxiu i identificació, tot tenint en compte els drets d'autor. Aquestes proves s'haurien d'ajustar a les esmentades especificacions formals comunes pel que fa al format general, la configuració i processament dels documents i al tractament d'altres materials d'examen.

Les proves hauran de complir els requisits de validesa, fiabilitat, impacte positiu, viabilitat i equitat.

Les proves serviran d'instrument d'avaluació comuna i uniforme per garantir la igualtat en el tracte a tots i de tots els examinands.

Una vegada administrades les proves, se'n farà una anàlisi a partir de la qual es redactaran informes que incloguin els detalls del funcionament de cada prova així com els problemes que eventualment hagin pogut sorgir en l'elaboració, administració, realització i correcció.

Caldria dur a terme una anàlisi de l'actuació de l'alumnat a cadascuna de les proves, mitjançant qüestionaris dirigits als alumnes sobre la prova ja administrada. També es podrien fer servir les proves d'avaluació ja utilitzades per administrar-les a altres grups d'alumnes a manera de simulacre, per tal de comparar els resultats.

Sobre les bases de totes aquestes dades es redactaran informes dirigits a la Comissió de Proves Unificades referents a l'avaluació de les esmentades proves, la seva relació amb proves anteriors i les propostes de canvis futurs tant pel que fa als continguts com als procediments aplicats.

Requisits de les proves de certificat

Unes proves de certificat idònies han de complir necessàriament els següents requisits:

Validesa

Una prova és vàlida si valora únicament i de manera adequada el que pretén valorar. Perquè una prova sigui vàlida prèviament ha de definir-se amb claredat el seu constructe, és a dir, el conjunt de competències, destreses, coneixements, continguts, etc., que es pretén avaluar i posteriorment, elaborar-la de manera que permeti fer interpretacions i inferències correctes sobre el nivell de l'examinand en relació amb aquest constructe a partir de la mostra d'actuació obtinguda.

Fiabilitat

Una prova és fiable en la mesura que els resultats obtinguts estan lliures d'error, són consistents al llarg de repetides administracions i són coherents amb els obtinguts per altres mitjans d'avaluació.

Els resultats de les proves es poden veure influïts i alterats per altres factors al marge del propi nivell de competència del candidat, que és el que es pretén avaluar. Garantir la fiabilitat d'una prova suposa identificar i controlar els efectes negatius d'aquests factors sobre l'avaluació amb la finalitat de minimitzar l'error en els judicis sobre aquest nivell de competència. Per garantir un grau òptim de fiabilitat es tindran en compte els següents aspectes:

Elaboració de proves vàlides i factibles.

Instruccions clares sobre la realització, administració i correcció de les proves.

Condicions adequades d'administració.

Actuació reglada i unificada dels correctors.

Impacte positiu

Les proves d'examen exerceixen sempre algun tipus d'efecte sobre els participants en el procés d'aprenentatge i avaluació, siguin aquests individus o institucions. Unes proves idònies hauran de produir un impacte positiu, és a dir, hauran d'aportar millores a la qualitat de l'ensenyament en general. La comissió de proves unificades

haurà d'elaborar i administrar proves d'examen i haurà de vetllar perquè aquestes produeixin els següents efectes:

Un efecte de rigor i objectivitat en l'adopció de decisions que condueixen a l'avaluació de l'alumnat.

Una millora en les actituds i les activitats diàries a desenvolupar en l'ensenyament i l'aprenentatge.

L'adequació de les proves als interessos i expectatives dels examinands i de la societat en el seu conjunt.

La posició clara i contrastada de les proves, les seves conseqüències vers el sistema educatiu i el suport de l'Administració.

El reflex de valors socials com és ara el dret a una educació de qualitat, la igualtat d'oportunitats, l'aprenentatge al llarg de tota la vida, el tracte igualitari i el rebuig de l'arbitrarietat.

El reconeixement social i institucional dels certificats expedits.

Un augment en la motivació, l'interès en la preparació i la qualitat d'actuació entre els candidats.

La repercussió de les proves pel que fa a la labor i el desenvolupament professional dels docents.

Una bona acollida d'aquest sistema d'avaluació i els seus resultats per part d'usuaris com ara individus i institucions professionals o acadèmiques públiques o privades.

Viabilitat

La relació que existeix entre els recursos (humans, materials i de temps) necessaris per a l'elaboració, preparació i administració de les proves i els recursos dels quals es disposa ha de ser observada atentament perquè els mitjans disponibles afecten en gran manera a algunes característiques de les proves, que hauran d'ajustar-s'hi per resultar viables i pràctiques. És un requisit indispensable que les proves es plantegin des d'aquest punt de vista inicial, bé per adequar-les als recursos existents, bé per reflexionar, en cas necessari, sobre les opcions d'ampliar aquests recursos amb la finalitat de poder portar a terme un procés d'avaluació en les condicions desitjades.

Equitat

Les proves han de ser justes i equitatives en el tractament imparcial dels candidats, el que suposa que les proves no discriminin a cap individu o grup en cap sentit, que tinguin les mateixes característiques per a tots i que els procediments d'administració i els criteris d'avaluació s'apliquin de la mateixa manera en tots els casos, que la qualitat de la informació que es distribueix entre els candidats i usuaris sigui vertadera, que s'ajustin els aspectes que les proves volen valorar les decisions que es prenguin pel que fa a aquesta valoració, que es respecti la finalitat per a la qual les proves han estat creades i que s'utilitzin de forma correcta les proves i els seus resultats.

LLIBRES DE TEXT I MATERIAL COMPLEMENTARI

-BÀSIC 1: Nuevo Prisma 1 (*Libro del alumno* i *Cuaderno de ejercicios*), editorial Edinumen.

-BÀSIC 2: Nuevo Prisma 2 (*Libro del alumno* i *Cuaderno de ejercicios*), editorial Edinumen.

-INTERMEDI 1: Español Lengua viva (*Libro del alumno* i *Libro de trabajo*), editorial Santillana.

-INTERMEDI 2: Nuevo Prisma3 (*Libro del alumno* i *Cuaderno de ejercicios*), editorial Edinumen.

Com a **llibres de lectura**, els alumnes hauran de llegir al menys dos llibres corresponents al seu nivell:

BÀSIC 1:

- Acquaroni, R., La sombra de un fotógrafo, editorial Santillana
- Acquaroni, R., El sueño de Otto, editorial Santillana
- Acquaroni, R., Soñar un crimen, editorial Santillana
- González Vela, H., Mala suerte, editorial Santillana
- Tosal O., ¡Adiós papá!, editorial Santillana
- Moreno E., El misterio de llave, editorial Santillana
- Surís, Jordà, J., El hombre del bar, editorial Santillana
- Surís, Jordà, J., La chica de los zapatos verdes, editorial Santillana
- Carrero, Luis María, La ciudad de los dioses, editorial Santillana
- Buitrago, A., De viaje, editorial Santillana
- Ortiz, V., En piragua por el Sella, editorial Santillana
- Cervantes y Saavedra, Miguel, Rinconete y Cortadillo, editorial Santillana
- Rodríguez Sordo, María Luisa, El señor de Alfoz, editorial Santillana

BÀSIC 2:

- Surís, Jordà, J., El hombre del bar, editorial Santillana

- Surís, Jordà, J., La chica de los zapatos verdes, editorial Santillana
- Carrero, Luis María, La ciudad de los dioses, editorial Santillana
- Buitrago, A. , De viaje, editorial Santillana
- Ortiz ,V. , En piragua por el Sella, editorial Santillana
- Cervantes y Saavedra, Miguel ,Rinconete y Cortadillo, editorial Santillana
- Rodríguez Sordo , María Luisa, El señor de Alfoz, editorial Santillana
- Carrero, L. M^a, El secreto de Cristóbal Colón, editorial Santillana
- Pérez Lugín, A., La casa de la Troya, editorial Santillana
- Uría, F., Pánico en la discoteca, editorial Santillana
- Millás, Juan José, El desorden de tu nombre, editorial Santillana
- Anónimo, Lazarillo de Tormes, editorial Santillana
- Pérez Galdós , Benito, Marianela , editorial Santillana

INTERMEDI 1:

- Merino, J. M., Lágrimas del sol, editorial Santillana
- Pérez Lugín, A., La casa de la Troya, editorial Santillana
- Millás, J. J., Letra muerta, versió reduïda de la editorial Santillana
- Uría, F., Carnaval en Canarias, editorial Santillana

INTERMEDI 2:

- Valera, J., Pepita Jiménez, versió reduïda de la editorial Santillana
- Delibes, M., Los santos inocentes, versió reduïda de la editorial Santillana
- Sorela, P., Aire de mar en Gádor, editorial Santillana
- Blasco Ibáñez, V., Sangre y arena, versió reduïda de la editorial Santillana
- Moreno, A., Frida Khalo. Viva la vida
- Moreno, A., Federico García Lorca. La valiente alegría